

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
 Telefon Nr. 279, a redaktora naczelnego Nr. 3689,
 Konto PKO w Krakowie 400.630.
 Wszelkie komunikaty nadsyłać wprost do Administracji.
 Komunikaty redakcji nie będą uwzględnione.
 Reklamy i ogłoszenia wstawiać do redakcji nie odpowiada.
 Redaktor naczelny: Kraków, św. Anny 70.
 P. T. Biblioteka Jagiellońska

Cena numeru

25

proszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 6'00 kwart. Zł. 18'00
 w Krakowie z odnosz. do domu " 6'20 " 18'60
 Na prowincji z przesyłką poczt. " 6'60 " 19'80
 Zagranicą z przesyłką pocztową " 10'00 " 30'00
 Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0'20, wiersz milimetr.
 I-szp. Zł. 0'25, nadesłane Zł. 0'75, wiersz milim. I-szp. w tekście
 Zł. 1'—, wiersz milim. I-szp. na I-ej stronie Zł. 1'25, gratulacje
 Zł. 12'50. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

DZISIEJSZY NUMER ZAWIERA 16 STRON DRUKU

Pracowity tydzień w Sejmie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 16 3 (Sm) Przyszły tydzień zapowiada się bardzo pracowicie w Sejmie. W poniedziałek zbierze się sejmowa komisja budżetowa dla załatwienia szeregu ważnych spraw państwowych. W czwartek odbędzie się posiedzenie komisji budżetowej, poświęcone sytuacji gospodarczej kraju, przyczem premier

Bartel wygłosi dłuższe expose. W środę odbędzie się plenarne posiedzenie Sejmu. Następne posiedzenie odbędzie się w piątek. Na posiedzeniu tem ma być budżet ostatecznie załatwiony. Zakończenia prac Sejmu należy oczekiwać we wtorek następnego tygodnia. Senat zbiera się 21 bm.

Echa incydentu Langer - Towarnicki Sąd honorowy w sprawie sen. Miklaszewskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 16 3 Sin. Z powodu zajścia na komisji przemysłowo-handlowej Sejmu między posłem Langerem a Towarnickim, senator dr. Miklaszewski wystosował do marszałka Senatu pismo z żądaniem wyznaczenia sądu honorowego, któryby orzekł, czy jego postępowanie w związku z owym zajściem zgodne jest z godnością senatora Rzeczypospolitej. Na podstawie art. 90 regulaminu senackiego marszałek wdrożył postępowanie honorowe, wyznaczając na podstawie art. 92. regulaminu, senatora Juliana Paczółkowskiego jako swego zastępcę, zaś jako arbitra powołując senatora Boguszeńskiego. Senator Miklaszewski ze swej strony powołał księdza senatora Albrechta na arbitra. W południe ukonstytuował się sąd marszałkowski powołując na superarbitra senatora Ewerta. Pierwsze posiedzenie odbyło się popo-

łudniu, na którym ustalono tok prac. Następne posiedzenie odbędzie się jutro.

Dziś o godzinie 12 pod przewodnictwem superarbitra, wicemarszałka Czetwertyńskiego przy udziale arbitrów Diamanda i Jędrzejewicza zebrał się sąd marszałkowski dla rozpatrzenia sprawy posłów Langer i Towarnickiego. Na posiedzeniu przedpołudniowym ustalone zostały prace sądu marszałkowskiego, poczem posiedzenie odroczone do popołudnia.

Na posiedzeniu popołudniowym wezwano posłów Langer i Towarnickiego. Odbyło się prześłuchanie obu tych posłów, przyczem jeden był obecny przy przesłuchiowaniu drugiego. Marszałek Sejmu żądał z naciskiem, by prace sądu marszałkowskiego zostały jaknajprędzej załatwione.

armia francuska w Nadrenji ogarnięta została przez wielką falę zaraźliwej gorączki, którą nawiedziła Niemcy. Wiele wypadków, omawianych z trybuny parlamentarnej przedstawiono przesłuchanie, to zaś, które uznano zostały za odpowiedzialne, będą surowo rozpatrzane. Między innymi ukarani zostaną wyżsi dowódcy, którzy ponoszą odpowiedzialność za zarządzenie ćwiczeń podczas wielkich mrozów. Kończąc, min. Painlevé złożył hołd wysiłkom marszałka Petaina, który nieustraszenie prowadzi śledztwo w tej sprawie, poczem zapowiedział, iż przyzna specjalne pensje rodzinom ofiar epidemii.

Paryż, 16. 3. PAT. W dalszym ciągu wczorajszego uroczystego posiedzenia izby deputowanych p. Picot, członek komisji śledczej w Nadrenji, oświadczył, iż nie chodzi tu o oskarżenie poszczególnych dowódców, ani też oddziałów służby zdrowia, lecz o wprowadzenie prawnych reform.

Następnie Poincaré, zabierając głos, sprzeciwia się uchwaleniu zwykłego porządku dziennego i stawia to, jako kwestię zaufania, gdyż, jak twierdzi, w obecnych okolicznościach miałby on znaczenie votum nieufności. Poincaré uznaje, popełnione zostały błędy, nieobciążające jednak ani rządu, ani ministerstwa wojny. Za stosowanie sankcji przewidywane jest w trzech wypadkach.

Kończąc, premier podkreśla również konieczność uchwalenia reform. Z kolei w zarządzone głosowaniu Izby odrzucono 308 głosami przeciw 262 zwykły porządek dzienny, uchwalając przez podniesienie rąk porządek dzienny, zaproponowany przez inwalidę wojennego, deputowanego Scipiniego. Wnosi on, iż Izba przesyła armii nadreńskiej wyrazy sympatii całego narodu i parlamentu oraz daje wyraz nadziei, iż rząd uchwali uzasadnione sankcje i dążyć będzie wszystkimi środkami do ochrony stanu zdrowotnego w wojsku. Porządek dzienny, zaprojektowany przez Scipiniego, uchwalony został 314 głosami przeciw 246.

Sankcje karne przeciwko profesorom i studentom w Hiszpanji

Madryt, 16 3 PAT. Po wczorajszym wieczornym posiedzeniu rady gabinetowej Primo de Rivera oświadczył, iż rada zastanawiała się nad sankcjami przeciwko dziekanom rozmaitych fakultetów, oraz profesorów, zasługujących na karę. Minister spraw wewnętrznych wyda odpowiednie zarządzenia, dla zapobieżenia zamieszkom i publicznym manifestacjom. Studenci nastroszeni najbardziej burzliwie zostaną zesłani na prowincję, w należynej odległości od stałych siedzib uniwersytetów i innych wyższych szkół. Zezwolenie na pozostanie w Madrycie otrzymają jedynie studenci i przebywający tam stale, celem przygotowania się do egzaminów.

200 osób ofiarą katastrofy kolejowej

Wiedeń, 16. 3. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą z Tokio: Wczoraj w południe wydarzyła się katastrofa kolejowa koło Toda w pobliżu Simonozeki. Wykoleiły się mianowicie po ciąg ekspresowy, przyczem 200 osób zostało zabitych lub ciężko rannych.

Trocki otrzyma prawo pobytu w Niemczech?

Berlin, 16. 3. PAT. „Vorwärts“ donosi, że według oświadczenia Trockiego, otrzymać on miał od postu socjalistycznego do Reichstagu wiadomość, że sprawa jego przyjazdu do Niemiec nie została dotychczas załatwiona przez gabinet, jednakże prośba jego ma pewne szanse pomyślnego załatwienia. Trocki miał prywatnie przyrzec drowi Rosenfeldowi, iż zobowiąże się, w razie udzielenia mu zezwolenia na pobyt w Niemczech, powstrzymać się od wszelkiej działalności tak agitacyjnej, jak i politycznej.

Wiedeń, 16. 3. PAT. „Neue Freie Presse“ donosi z Konstantynopola: Trocki oświadczył,

że gdyby nie otrzymał pozwolenia na pobyt w Niemczech, to postara się o pozwolenie na pobyt w Norwegii lub w Holandji. Swoje przeciwieństwo do Stalina charakteryzuje Trocki w tym kierunku, że Stalin wierzy w możliwość państwa narodowo-komunistycznego, pomiędzy państwami kapitalistycznymi, podczas gdy Trocki zaprzecza możliwości takiego odosobnionego państwa komunistycznego. Nadzieje pewnych grup Rosji, co do rychłego upadku rządów sowieckich, nie spełni się, jego zdaniem. Gdyby przyszło do kontrrewolucji, będzie ona miała charakter faszystowski. Z dotychczasowych reform bolszewickich utrzyma się napewno uregulowanie własności ziemskiej.

Groźna epidemia wśród francuskiej armii okupacyjnej —

przedmiotem obrad parlamentu francuskiego
 Min. wojny zapowiada sankcje przeciwko wyższym dowódcom.

Paryż, 16. 3. PAT. Na wczorajszym nocnym posiedzeniu Izby, odpowiadając na zarzuty sekretarza Ligi Obrony Praw Człowieka, deputowanego Guernut i innych interpelantów, minister wojny, Painlevé stwierdził, iż troszczył się zawsze bardzo o stan zdrowotny armii w Nad-

renji. Z chwilą wybuchu epidemii, wysłał specjalnego inspektora generalnego, celem zbadania sprawy i zapobieżenia złemu, przedtem zaś jeszcze przez pospieszne wysłanie tam możliwie największej liczby personelu sanitarnego. Statystyki miast niemieckich dowodzą, iż

Czy może komisja konstytucyjna obradować

w czasie gdy sesja Sejmu jest zamknięta?

B. marsz. Rataj twierdzi, że nie, poseł Piasecki (BB.) powiada: tak.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 16 3 Sin. Wobec wielkiego zainteresowania jakie wywołało zgłoszenie przez B. B. wniosku o kontynuowanie prac komisji konstytucyjnej w okresie między sesjami sejmowymi celem rozpatrzenia wniosku o rewizję konstytucji, zwróciliśmy się do b. marszałka Sejmu p. Rataja, oraz posła Piaseckiego, generalnego sekretarza B. B. o informacje w tej sprawie.

Posel Rataj

oświadczył, że ani prawnie ani politycznie nie jest dopuszczalne odbywanie jakichkolwiek posiedzeń komisji po zamknięciu czy odroczeniu sesji parlamentu. Orędzie Prezydenta, zamykające sesję, unieruchamia Sejm we wszystkich jego organach. Wyjątkowo dopuszczalna jest działalność marszałka Sejmu, co jednak wyraźnie zaznaczone jest w konstytucji. Gdyby wprowadzono zwyczaj, że komisje obradują w przerwach między sesjami, miałyby to daleko idące konsekwencje. W każdym razie Sejm drogą uchwały nie może tego postanowić, albo wiem oznaczałoby to naruszenie prerogatyw Prezydenta, orzekającego kiedy prace Sejmu mają się rozpoczynać i kiedy kończyć.

Na zupełnie innym stanowisku stanął

poseł Piasecki,

oświadcza: W stosunku do każdej normalnej sprawy i wobec komisji zwykłych byłaby to

antykonstytucyjna uchwała. Jednak rewizja konstytucji jest nadzwyczajnym uprawnieniem przysługującym jedynie temu Sejmowi. Rewizja podstawowych ustaw państwowych przekracza poza zwykłe normy pracy ustawodawczej, dlatego może się odbywać w wyjątkowy sposób. Nadto komisja konstytucyjna będąca zwykłą komisją sejmową, podczas prac nad rewizją nabiera charakteru nadzwyczajnego, co pozwala na przeprowadzenie pewnej analogii z komisjami nadzwyczajnymi, wyłonionymi przez parlament dla spraw specjalnych. Oczywiście wyjątkowość rozpatrywanej sprawy, jak i wyjątkowość charakteru komisji nie mogą stanowić precedensu zainterpretowania postanowień konstytucji dotyczących sesji Izby w normalnych warunkach.

Nie uważam, ażeby uchwała w tym względzie naruszyła prerogatywy Prezydenta. BB. traktuje swój wniosek, jako wynik regulaminu nadzwyczajnego, przyjętego przez Sejm specjalnie dla rewizji konstytucji. Sprawa jest tak ważna, że musieliśmy opracować specjalny regulamin i zastosować specjalne metody pracy. Kontynuowanie obecnej sesji dla załatwienia zmiany konstytucji nie osiągnęłoby w ten sposób zamierzonego celu. Praca Sejmu rozprószyłaby się na inne zagadnienia, albowiem niema żadnego sposobu, aby uwagę Sejmu przykuć do jednego tematu.

Minister Grodyński jest ostrożniejszy od swego poprzednika

w szafowaniu kredytami dodatkowymi

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 16 3 (Sin) Do ministerstwa skarbu wpłynęło pismo kilku ministerstw, proponujących, ażeby ministerstwo skarbu na mocy uprawnień ustawy skarbowej zezwoliło na przerzucenie niektórych sum z pozycji na pozycję (tzw. virement) celem dokonania wydatków ponad zakres ustalony budżetem ministerjalnym. Minister Grodyński zajmuje odmowne stanowisko w tej sprawie, natomiast w wypadkach, gdzie wydatki administracyjne są niezbędne, gdy zachodzi faktyczna konieczność wydatkowania, ministerstwo skarbu przedstawia radzie ministrów wniosek o dodatkowe kredyty z tem, że Sejm dodatkowo je zaakceptuje.

Ogółem wpłynęło do ministerstwa skarbu wnioski o takie na sumę około 10 milionów, zostały one jednak odrzucone. Min. skarbu postanowiło jedynie przedłożyć radzie ministrów wnioski o zatwierdzenie wydatków, poczynionych przez min. przemysłu i handlu dla oczyszczenia portu gdyńskiego i rzek od lodów, celem utrzymania żeglugi w okresie silnych mrozów.

W sprawie urlopu p. Starzyńskiego

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 16. 3. (Sin) Biuro prasowe mi pogłoskami, wysuwanymi przez prasę o urlopi ministerstwa skarbu komunikuje: W związku z pie dyrektora departamentu min. skarbu Starzyńskiego, a w szczególności w związku z artykułem „Gazety Warszawskiej” pt. „Starzyński i etatyzm na urlopie”, min. skarbu komunikuje że dyrektor departamentu Starzyński na skutek choroby otrzymał od lekarzy polecenie bezwzględnego wypoczynku. Niemniej jednak ze względu na nawał pracy w ministerstwie skarbu nie mógł dotychczas rozpocząć urlopu. Prawdopodobnie w związku z temi pracami będzie musiał odbywać urlop swój z przerwami,

dojeżdżając do Warszawy, celem załatwienia najpilniejszych spraw związanych z jego urzędowaniem.

—O—

Ministrowie obradują

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 16 3 (Sin) Premier Bartel przyjął dziś ministrów Składkowskiego, Moraczewskiego i Niezabytowskiego. O godz. 5 odbyło się posiedzenie rady ministrów, na którym załatwiono szereg spraw bieżących m. in. ustawę o ratyfikacji traktatów i konwencji. Narady ministrów trwały 3 godziny. Wieczorem w swych prywatnych apartamentach podejmował p. Bartel ambasadora Francji p. Laroche.

Zgon b. wojewody wołyńskiego

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 16 3 Sin. Zmarł tutaj na zapalenie płuc b. wojewoda wołyński Mech. Nazwisko jego było ostatnio wymieniane jako przy szłego ministra pracy i opieki społecznej.

Podziemne kable telefoniczne dla rozmów międzymiastowych

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 16 3 Sin. Wobec niezwykle szybkiego rozwoju komunikacji telefonicznej i konieczności dostosowania telefonów polskich do urządzeń zagranicznych i uzyskania bezpośredniej łączności z miastami zagranicznymi, ministerstwo poczt postanowiło przystąpić do budowy sieci podziemnej telefonów międzymiastowych. Kolejność linii kablowych, które będą zbudowane jest następująca: 1) Warszawa—Łódź—Piotrków—Częstochowa—Katowice—Belsko—Biała—Cieszyn z odnogami z Katowic do Gliwic i Krakowa. 2) Poznań—Zbąszyn—Kraków, 3) Warszawa—Radom—Kielce—Kraków.

Dziś dalszy ciąg sądu marszałkowskiego

Warszawa, 16 3 Sin. Na popołudniowym posiedzeniu sądu marszałkowskiego przesłuchano dalej posłów Towarnickiego i Langerę. — Prócz tego sąd postanowił przesłuchać cały szereg dalszych świadków, jak ministra przemysłu i handlu Kwiatkowskiego, dyrektora Polmi nu Boernerę, senatora Miklaszewskiego, posła Rosmarina i in. W tym celu posiedzenie odroczono do jutra niedzieli do godz. 9.30.

Dalsze życzenia dla profesora Einsteina

Jerozolima, 16. 3. ŻAT. Z okazji 50-lecia urodzin Einsteina Egzekutywa Sjonistyczna w Jerozolimie Waad Leumi oraz dyrektorjum Żydowskiego Funduszu Narodowego wystosowały do jubilata depesze gratulacyjne.

Dochody Keren Hajesod w lutym

Jerozolima, 16. 3. ŻAT. Według danych dyrektorjum Keren Hajesodu wpływy tego funduszu w miesiącu lutym br. wynosiły 37.153 funtów.

II. Zjazd Agudy we Wiedniu Ks. Selpel wyraża zadowolenie...

Wiedeń, 16. 3. ŻAT. Po dłuższych obradach organów kierowniczych Agudas Izrael uchwalono zwołać drugi wszechświatowy kongres Agudy na dzień 10 września br. do Wiednia. Centrala Agudy w Wiedniu i Frankfurt przystąpiła już do poczynienia przygotowań do kongresu. Austriacki kanclerz związkowy dr. Seipel nadesłał do biura centrali Agudy wyrazy zadowolenia z powodu decyzji zwołania kongresu do Wiednia.

Zgon prezesa budapeszteńskiej gminy żydowskiej

Budapeszt, 16. 3. ŻAT. Zmarł tu dziś, przeżywszy lat 61 prezes budapeszteńskiej gminy żydowskiej, radca dworu Aladar Kaszab. Zmarły zapisał znaczną część swego wielkiego majątku na rzecz gminy.

Kompromis

Wiedeń, 16. 3. PAT. Dzienniki donoszą ze Sofii, że w kwestji zaręczyn króla Borysa z włoską księżniczką Giovanni prowadzone są rokowania pomiędzy dworem bułgarskim, dworem włoskim oraz Watykanem. Osiągnięte zostało formalne przyrzeczenie Papieża, że przyszły następca tronu ochrzczony zostanie wedle obrządku ortodoksyjnego, podczas gdy reszta potomstwa zostanie katolikami.

Zakłócone święto „Bajramu” Straszna katastrofa samochodowa.

Wiedeń, 16 3 PAT. Dzienniki donoszą z Konstantynopola: W trzecim dniu święta „bajramu” wydarzył się poważny wypadek automobilowy. Dzieci szkolne przedsięwzięły wycieczkę na dwóch automobilach do Bosforu. Na każdym z automobili znajdowało się po 100 dzieci. W drodze powrotnej usiłował drugi automobil wyprzedzić pierwszy. Koło zamku Dolma-Bakcze zderzyły się oba samochody, skutkiem czego jeden z nich przewrócił się, a wszystkie dzieci znajdujące się na nim odniosły rany, z tego 15-cie ciężkie.

„Precz z uwodzicielami naszych dziewcząt!”

woła naczelnik Przedarulanji

Wiedeń, 16 3 PAT. Na wczorajszym posiedzeniu sejmu przedaralskiego wygłosił naczelnik Przedarulanji dr. Ender niezwykle ostrą mowę przeciw turystom niemieckim, wywołującą — zdaniem mowcy — zgorzienie wśród ludności wiejskiej. Musimy się bronić — powie dział mowca — przeciw holocie, chociażby ona pochodziła ze sfer wyższych, poluiacej na nasze dziewczęta. Także i przeżyte damy berlińskie, przesycone uciechami życia wielkomiejskiego uwodzą naszych zdrowych chłopców wiejskich. Rady gminne i żandarmerja powinny ostro wystąpić przeciwko szerzeniu demoralizacji przez obcych przybłądów.

Wobec niebezpieczeństwa kryzysu gospodarczego

Kraków, 17 marca

Nasze życie gospodarcze wykazuje w ostatnich czasach cały szereg symptomów pogorszenia się sytuacji. W pewnej mierze wpłynęły na to warunki atmosferyczne, a mianowicie nie zwykle ostre mrozy, które spowodowały ogromne straty, jednakże nie można całej winy przypisywać wyłącznie tej okoliczności, jak to czynił np. swego czasu b. premier Grabski, tłumacząc załamanie się waluty w 1925 roku wyłącznie tylko nieurodzajem! Oddaliliśmy się wprawdzie znacznie od tego fatalnego okresu i warunki naszego życia gospodarczego pod niejednym względem uległy poprawie, mimo to jednak nie ulega wątpliwości, że do zaostrenia obecnej sytuacji w dużej mierze przyczyniły się błędy polityki gospodarczej rządu.

Objawów osłabienia się koniunktury nie brak i skonstatować je można tak na rynku pieniężnym, jak w przemyśle, handlu i rolnictwie. Tak więc pogorszenie się wypłacalności znajduje wyraz w dalszym wzroście liczby protestowanych weksli, których w styczniu b. r. było przeszło 356 tysięcy na sumę 76.7 milj. złotych (we wrześniu u. r. 45 milj. złotych), następnie we wzroście odsetka protestowanych weksli w Banku Polskim do 3.75 procent i w znacznej liczbie upadłości jawnych (zwłaszcza w Łodzi) oraz bez porównania większej liczbie upadłości cichych. W związku z tym pozostaje zwiększona ostrożność banków w udzielaniu kredytów, tak, iż zapotrzebowanie kredytów napiera ze zwiększonym naciskiem na rynek prywatny, gdzie stopa procentowa podniosła się do hordalnej wysokości 3—4 procent miesięcznie.

W handlu odczuwać się daje prawie we wszystkich branżach zupełny zastój obrotów, którego przyczyną z jednej strony są mrozy i przerwanie komunikacji przez szereg tygodni, a z drugiej strony wyczerpanie zdolności konsumpcyjnej szerokich warstw. Rozpowszechniony od szeregu miesięcy handel ratowy podtrzymywał dotychczas zbyt towarów, jednakże w ten sposób zeskontowano już późniejszą zdolność płatniczą konsumentów, tak, iż brak już pola do dalszego rozpowszechniania się tej metody zbytu.

Następstwem tego zastoju w handlu jest oczywiście brak zamówień dla przemysłu, dający się odczuwać we wszystkich niemal gałęziach produkcji. Skarży się na zastój przemysł tekstylny w Łodzi, gdzie dotychczas jeszcze nie poczynili kupcy normalnych zamówień, skarży się również przemysł hutniczy i żelazny, a w całym szeregu gałęzi przemysłu konsumpcyj-

nego panuje cisza grobowa, jak nigdy od szeregu lat. Sezon budowlany zapowiada się bardzo słabo, gdyż Bank Gospodarstwa Krajowego nie posiada dostatecznych środków na podtrzymywanie akcji budowlanej nawet w rozmiarach zeszłorocznych — a na budownictwo prywatne wobec braku kapitałów niema co liczyć. Następstwem tego zastoju jest zwiększona intensywność bezrobocia, gdy bowiem 1. grudnia u. r. mieliśmy 97 tysięcy bezrobotnych, to w połowie lutego b. r. było ich 176 tysięcy! Oczywiście zdolność nabywcza sfer pracujących uległa przez to jeszcze większemu osłabieniu.

W rolnictwie znaczne szkody poczyniły mrozy, a same straty skutkiem zmarznięcia ziemniaków oceniają fachowcy na przeszło 100 milj. złotych. Niemożność dowozu produktów spożywczych do miast również zmniejszyła się nabywcza ludności wiejskiej. Nieudale pociągnięcia rządu w dziedzinie polityki zbożowej ani nie zapewniają rolnictwu stałej ceny zboża, ani też nie zapobiegają tendencji podrożenia chleba, która wystąpiła już w Warszawie, Krakowie i Lwowie, a w tem ostatnim mieście nawet doprowadziła do przejściowego wstrzymania wypieku chleba.

Po przejściowej poprawie uległ znowu znacznemu pogorszeniu bilans handlowy, gdyż w styczniu br. saldo pasywne tego bilansu osiągnęło znowu wysoki poziom z 1928 roku, dochodząc do 80 milj. złotych. Zauważyć się również daje zwiększona wstrętność zagranicy w udzielaniu Polsce kredytu towarowego, zwłaszcza w Holandji i Anglii.

Zestawiając te wszystkie oznaki, stwierdzić musimy, że w stosunku do ubiegłego roku koniunktura gospodarcza uległa niewątpliwie pogorszeniu. Zmianę tę przewidywali niezaślepieńcy urzędowym optymizmem ekonomiści już przed kilku miesiącami, nawołując rząd do złagodzenia polityki fiskalnej i większego uwzględnienia potrzeb gospodarczych społeczeństwa. Niestety optymizm sfer urzędowych zlekceważył te ostrzeżenia i kontynuował nadal swą politykę szerokiego gestu tak we wydatkowaniu pieniędzy publicznych jak i w zaciskaniu do ostateczności śruby podatkowej. Sprawa wydatków budżetowych doprowadziła wkońcu, jak wiadomo, do postawienia ministra skarbu przed Trybunał Stanu, a i w bieżącym roku budżetowym wydatki publiczne znacznie przekroczyły preliminarz, i tak już szczerze obliczony. Mimo to miał Skarb państwa stale nadwyżki dochodów, co jednak nie może budzić zdziwienia, jeśli się uwzględni generalne podwyższenie wy-

POPEKANA SKŁAD
lecz. skutecz. m. w. w.
FASCINATA

miarów podatkowych i bezwzględność w ściąganiu zaległości. Wystarczy przytoczyć, że po datkach obrotowych, który za cały rok 1928/9 przyniósł 210 milj. złotych, w rzeczywistości w ciągu tylko trzech pierwszych kwartałów przyniósł już 274 milj. zł., a zatem znacznie więcej, niż prelimitowano za cały rok, a tyle mniej więcej, ile cały rok poprzedni. Zasada przezornego gospodarowania nakazywała znaczne nadwyżki budżetowe, uzyskane w dwóch latach poprzednich w ogromnej sumie 1 miliard złotych uważać za rezerwę na wypadek osłabienia koniunktury, tak, by móc w czasie krytycznym złagodzić nacisk podatkowy i przyjść z pomocą dotkniętemu kryzysem życiu gospodarczemu. Tymczasem w beztroskim optymizmie rząd znaczną część tej nadwyżki unieruchomił w różnych inwestycjach i stworzył za te pieniądze szereg nowych przedsięwzięć państwowych, których potrzeba bynajmniej nie była tak gwałtowna. Teraz też zamiast przyznać życiu gospodarczemu niecierpiące zwłoki ulgi podatkowej, a choćby tylko krótkoterminowe moratorium w związku z ogromnymi szkodami, wyrządzonymi przez mrozy, zachowuje się rząd wobec tych bezwzględnie słusznych postulatów zupełnie biernie, nie myśląc zupełnie o zwolnieniu nacisku śruby podatkowej.

Wyrazem odczuwanej przez społeczeństwo obawy o dalsze kształtowanie się sytuacji gospodarczej jest zbiorowy wniosek kilku stronnictw sejmowych, wniesiony w ostatnich dniach a wzywający rząd do przedłożenia sprawozdania o środkach przedsięwziętych celem przyśpieszenia z pomocą dotkniętej kryzysem ludności. Podobno p. premier Bartel zamierza w najbliższych dniach w związku z tym wnioskiem wygłosić w Sejmie obszernie przemówienie o stanie gospodarczym kraju. Jeżeli jednak p. premier ograniczy się do wskazania na ostrą zimę jako przyczynę obecnych niedomagań gospodarczych i jeśli zadowolony będzie samymi tylko uspakajającymi frazesami, nastrojeniem na tradycyjną nutę optymizmu, to załatwienie takiego nie można będzie uważać za wystarczające. Oczekujemy od p. Bartla wyraźnego i konkretnego oświadczenia, co do postulatów reformy podatkowej i zaprzestania etatyzacji, gdyż tylko radykalne pociągnięcia w tych kierunkach, zgodne z wolą społeczeństwa, będą w stanie zażegnać grożące niebezpieczeństwo ostrego przesilenia gospodarczego.

Dr. B. S.

OSSIP DYMOW.

O kim mowa?

Trzy niewiasty spotkały się w Berlinie. Przed laty znały się wzajemnie, były nawet zaprzyjaźnione, jak to przystało na trzy piękne, młode niewiasty. Potem rozbiegły się ich drogi. Wysoka blondynka udała się do Paryża, gdzie rozniosła się wkrótce pogłoska, że była powodem samobójstwa jakiegoś fabrykanta. Sympatyczna brunetka przez dłuższy czas mieszkała w Rzymie, a po nieudanym zamachu samobójczym przeniosła się do Szwajcarii. Trzecia, szatynka, została w Berlinie, gdzie wiodła spokojny tryb życia na łonie rodziny.

Dziś, spotkawszy się przypadkowo w Berlinie, postanowiły spędzić wieczór bez mężczyzny.

Umówiły się w pewnym eleganckim lokalu na kofację. Kofacja minęła bez rozmów. Dopiero przy ostatecznym danu rozwiązały się języki i poczęto nawzajem zwierzać się.

— Co się pani właściwie wówczas zdążyło w Rzymie? — zapytała szatynka, zwracając się do brunetki. — Doszły nas wieści, że chciała pani popełnić samobójstwo. Czy to prawda?

— Tak, to prawda, — odparła brunetka, westchnąwszy głęboko. — Chciałam się otruć, na szczęście nie udało mi się.

— Miłość? — zapytała krótko blondynka, zapalwszy zapalniczkę.

— Tak, człowiek ten zmarł niedawno i musze-

przysłać, że śmierć jego wywarła na mnie ogromne wrażenie. Przed 8 laty kochałam go bez pamięci. Wybaczalam mu wszystko. Jego brutalność, egoizm, brak miłości do mnie. Wdzięczałam wszystkie jego błędy, mimo to kochałam go bezgranicznie. Zdradził mnie z pierwszą lepszą napotkaną niewiastą. Nie zwracałam na to uwagi. Lekceważył mnie. Traktował mnie jak psa. Zabierał mi wszystkie pieniądze. Okłamywał mnie w sposób najokropniejszy. Ja jednak żądałam od niego jednej tylko rzeczy, — miłości. A gdy uciekł odemnie bez pożegnania, miałam wrażenie, że nie mam już poco żyć i zażyłam wero-

nalu.

Blondynka, która siedziała z założonymi po mę-

sku nogami, obserwowała przez chwilę smutną dy-

mu, unoszącego się z papierosa, poczem rzekła:

— Rozumiem panią doskonale. Wiem z doświadczenia, że nieszcześliwa miłość doprowadzić może do samobójstwa. — Słyszałyście prawdopodobnie o tem, że w Paryżu pewien mężczyzna strzelił do siebie z rewolweru przezemnie. Był ogromnie czuły i opiekował się mną jak matka. Spełniał wszystkie moje życzenia, znosił wszystkie moje kaprysy. Zdradzałam go niemal w jego oczach. Udałam, że nie widzi i zwiększał swą czułość w stosunku do mnie. Wiem, że nie spotkałabym nigdzie i nigdy lepszego człowieka. Znałam wszystkie jego zalety, mimo to pewnego dnia powiedziała mi, że musimy się rozstać. Na to strzelił do siebie z rewolweru. Na szczęście udało się go uratować. Potem nie widziałam go już wcale i byłam zadowolona, że znikł mi z oczu.

Trzecia, szatynka, wypita resztę swej kawy, po-

czem rzekła:

— Mesdames, nie rozumiem was. Jakiego mężczyznę spotkałyście w swym życiu? Jeden był brutalnym, drugi aniołem. Nie jestem święta. Miałam też przyjaciela w swym życiu, ale nasza miłość daleko była od strzałów i trucizny. Było nam dobrze, niewymownie szczęśliwie. Człowiek, z którym żyłam, stworzony był jak gdyby wyłącznie dla mnie. Był uprzejmy, zrównoważony, niezbyt impetywny, ale również nie apatyczny. Nie był aniołem, ani też bratalem. Posiadał wady i zalety, jak każdy śmiertelny. Jego nagła śmierć wzruszyła mnie bardzo.

— Kiedy on umarł? — zapytała brunetka.

— Przed rokiem w Hamburgu na ulicy, wskazał uderu serca...

— W Hamburgu? — powtórzyła zdziwiona blondynka. — Przed rokiem?...

— Czy nie nazywał się on przypadkiem Paul Walheimen? — zapytała blondynka, wyszczuplając z siebie niedopałek papierosa.

— Tak...

— Wszystkie trzy niewiasty mówiły o jednym i tym samym mężczyźnie.

Tę, która go kochała, a której on nie kochał, wy-

darwał się on brutalnym, złym, bezlitosnym.

Tę, którą on kochał, lecz którą nie odpłacała mu się wzajemnością, widziała w nim jego słabość, jego dobroć i czułość, a tylko tę, która szukała wyłącznie wygodnego przyjaciela, który był jej zro-

Z DNIA

Wojna o trefne obiady

W części nakładu wczorajszego numeru przynieśliśmy wiadomość z Wilna o „wojnie”, która wybuchła w tamtejszej żydowskiej kuchni akademickiej pozostającej obecnie pod zarządem większości sjonistycznej. Wybuchła zaś wojna ta z następującego powodu: Obiady w żydowskiej mensie akademickiej we Wilnie były od początku jej istnienia rytualne. Jak z komunikatu zarządu wzajemnej pomocy studentów-Żydów uniwersytetu wileńskiego, zamieszczonego w tamtejszej prasie, wynika, kilka lat temu zaprowadzone zostały w mensie obiady nerytualne „celem obniżenia ich ceny”. Odnosny komunikat w dalszym ciągu powiada: „Obecny zarząd pod naporem żydowskiej opinii społecznej zaprowadził za wzorem żydowskich stowarzyszeń samopomocowych innych środowisk obiady rytualne świeże, higieniczne, nie zmieniając przytem ani jakości i ilości, ani ceny obiadów”. Ta otóż reforma obecnego zarządu mensy oburzyła do żywego lewicę akademicką zgrupowaną w „Socjalistischer Farband”. Wybuchł skandal, który doprowadził do interwencji policji, a nawet do chwilowego zamknięcia kuchni.

Uważamy stanowisko lewicy w sprawie tej jak i sprawach analogicznych, zarówno na uniwersytecie wileńskim jak i na wszystkich innych za bezcelność i demagogję. Z kilku powodów. Wśród żydowskiej młodzieży akademickiej znajdują się jednostki pobożne, choćby nawet nieliczne. To jest zupełnie obojętne. Ale faktem jest, że bodaj drobnutka ilość kolegów pragnie spożywać potrawy koszerne, a w każdym już razie może się chyba znaleźć jaka jednostka, której zależy na obiedzie rytualnym. Na jakiej więc zasadzie aroguje sobie lewicowa — w tym wypadku — mniejszość prawo gwałcenia sumienia swoich kolegów? Gdyby nawet obiady koszerne kalkulowały się drożej, to moment ten nie stanowi żadnego istotnego znaczenia, tam, gdzie idzie o swobodę sumienia. Ale i druga jeszcze okoliczność przemawia przeciw demagogicznemu stanowisku lewicy. Wszak mensy żydowskie utrzymuje w znacznej części społeczeństwo żydowskie, a społeczeństwo to składa się z jednostek zarówno pobożnych jak i niepobożnych. A lewicowi krzykacze powinni pamiętać, że im wolno(!) spożywać potrawy koszerne, podczas gdy spożywanie potraw trefnych przez ich kolegów zachowujących przepisy religijne, oznaczałoby pogwałcenie sumienia.

Cały ten — pozał się Boże — „problem” jest dla ludzi myślących prostymi i zdrowymi kategoriami tak jasny i tak zrozumiały, że potrzeba istotnie potężnej dozy braku wszelkiego taktu i demagogicznego chamstwa, ażeby odważyć się na wszczynanie burd z powodu koszernych obiadów w jadalni o charakterze społecznym, w której może się znaleźć bodaj jeden człowiek refleksyjny na potrawy koszerne.

Piszemy o całej tej sprawie, nie tylko dlatego, że jest ona chwilowo aktualną we Wilnie. Pragniemy wogóle zwrócić uwagę naszej lewicy wśród młodzieży, że jakimkolwiek jej terrorowi, w którejkolwiek dziedzinie, przeciwstawimy się z całą stanowczością i zamiętnym go najbezwzględniej. Żadnych idyotycznych frazesów na temat zacięcia, reakcji itp. w obozie sjonistycznym, nie przestraszymy się ani na chwilę. My dobrze wiemy, gdzie panoszą się gwałt, terror, dyktatura, ucisk, niewola, rozlew krwi, dzika militarystyka i kara śmierci. Jeżeli tym smarkaczom imponuje zamykanie synagog i zamienianie ich na kinoteatry, to możemy ich uroczyście zapewnić, że coś podobnego możliwym jest tylko w kraju barbarzyńskiego terroru. Wszędzie indziej zakłada się kluby robotnicze i kina w inny, najzupełniej inny sposób.

O ile w szczególności idzie o społeczeństwo żydowskie, to my sjonści, którzy na swoim sztandarze wypisaliśmy odrodzenie naszego na-

rodu i wybudowanie dlań ojczyzny w historycznej jego siedzibie, będziemy zawsze stali na straży bezwzględnej wolności sumienia każdej żydowskiej jednostki. Nie pozwolimy nigdy na to, aby dawna nietolerancja ghełtowa wobec „bezbożników” zamieniła się teraz na ucisk albo nietolerancję wobec ludzi religijnych, pobożnych, zachowujących formy i przepisy rytualne.

Musimy wkońcu wyrazić zdziwienie pod adresem demokratycznej prasy polskiej w Wilnie, która, jak np. „Kurier Wileński”, stanęła po stronie lewicowych skandalistów, dowodząc,

Prawdziwie nowoczesnym środkiem do pielęgnowania dzieci jest
HYGENOL
puder dla dzieci

że koszerne obiady, wedle informacji z wiadomej strony, są „gorsze(?) a temsamem(?) droższe”. I to stanowisko jest dowodem braku taktu, lub też, conajmniej, zupełnej nieznajomości terenu i przedmiotu walki. Lepiej się nie wtrącać w sprawę, której się nie zna! (b)

Czy marsz. Piłsudski wypowiadał takie poglądy?

Rzekomy wywiad z Karin Michaelis. — Plotki o żonie marszałka Piłsudskiego pochodzenia żydowskiego... — Banalne frazesy.

Żydowska Agencja Telegraficzna, a za nią prawie cała żydowska prasa, podała zamieszczony w „Prager Tagblatt” wywiad znanej pisarki Karin Michaelis z marsz. Piłsudskim. W wywiadzie tym miał marsz. Piłsudski wyrazić sympatię dla Żydów, zaznaczając, że jego pierwsza żona była również Żydówką. W Polsce jest atoli za dużo Żydów chorych, zwyrodniałych, niezdolnych do pracy. Polska dała przytułek Żydom a obecnie cierpią na tem zarówno Żydzi, jak i Polacy. Taka miała być podobno treść wywiadu, którą obecnie ogłasza p. Karin Michaelis.

Od czasu pobytu p. Karin Michaelis w Polsce mi ja już dwa lata. Ciekawem jest, dlaczego wywiad ten został dopiero obecnie ogłoszony. Niemniej charakterystycznym jest, że zawiera ona tego rodzaju szczegóły, które w żaden sposób nie mogą dotyczyć marsz. Piłsudskiego i o których napewno marsz. Piłsudski nie mówił. Pierwszą „sensacją” tego wywiadu jest wiadomość, że pierwsza żona marsz. Piłsudskiego była Żydówką. We wszystkich prawie biografjach marsz. Piłsudskiego — a jest ich wszak dużo — i pisane są przez osoby bliskie otoczeniu i rodzi nie marszałka — wyraźnie mówi się, kim była pierwsza żona marsz. Piłsudskiego. Wiadomo jest, że kiedy marsz. Piłsudski był jeszcze redaktorem „Robotnika” i przeniósł się do Wilna, zapoznał się tam z młodą wdową po inżynierze p. Marji Juszkowiczowej z domu Kaplewska. Pochodziła ona z rodziny katolickiej i słynęła z piękności tak, że koła niepodległościowe, skupiające się około Józefa Piłsudskiego, darzyły ją mianem „Piękna Pani”. Skądże więc legenda o Żydówce, jako pierwszej żonie marsz. Piłsudskiego? Legende tę wymyślił w swoim czasie emdecy, chcąc w ten sposób „poniżyć” marszałka w oczach polskiej opinii publicznej.

Obecna żona marsz. Piłsudskiego, z domu Szczecińska, była przyjaciółką rodziny Perla, Żyda, redaktora „Robotnika” przywódcy PPS. Pani Szczecińska mieszkała długi czas u rodziny Perla, a marszałek Piłsudski był częstym gościem u państwa Perlów. Potem ożenił się ze Szczecińską. I stąd powstała legenda o żydowskim pochodzeniu drugiej żony marsz. Piłsudskiego. Emdecy zapewniali nawet, że pani Szczecińska jest siostrą zmarłego po sła Perla.

Podobnie, jak ta wiadomość wywiadu jest wymyślona, tak też i dalsze szczegóły należy zaliczyć do legend bez znaczenia. Prawdopodobnie p. Karin Michaelis dała się powodować swej fantazji poetyckiej przy odtwarzaniu słów marsz. Piłsudskiego po dwóch latach... trudno sobie bowiem wyobrazić, by marsz. Piłsudski wypowiadał takie poglądy o Żydach, jakie przytacza p. Karin Michaelis, albowiem nie możemy przypuszczać, aby mógł ustosunkować się do Żydów, jak ongiś szlachcic polski do swojego karczmarza. Emdeckie poglądy o trudności życia się z Żydami i bezpodstawne zarzuty, że Żydzi nie nadają się do pracy na roli nie mogą pochodzić od marszałka Piłsudskiego. Słowem — trudno wierzyć w prawdziwość tego wywiadu, który Karin Michaelis dopiero obecnie ogłasza. Jedno z pism żydowskich ujawnia tajemnicę tych szczegółów. Oto przed dwoma laty w czasie obecności w Polsce przebywała p. Karin Michaelis w kołach emdeckich, a obecnie po dwóch latach zapomniła o tem, co jej faktycznie marsz. Piłsudski powiedział, a pozostały w jej pamięci banalne, ogólnikowe frazesy, powtarzane chętnie w „niektórych” sferach...

Z TEATRU LITERATURY I SZTUKI

— KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI. Serdecznymi oklaskami witada tłumnie zebrana publiczność swoich ulubieńców pp. Ole Lilit, Godika, Strugacza — w świetnej rewji „Hulaj Kapcan!”.

Dziś w niedzielę o 3:30 pop. i 8:30 wiecz. powtórzenie doskonałego programu „Hulaj Kapcan!”, złożonego z 16 kapitalnych szlagierów. Ceny miejsc popołudniowe niższe — zaś wieczorowe od 1—5.50 zł do nabycia od rana przez cały dzień przy kasie teatru.

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dziś w niedzielę popołudniu po cenach niższych „Pod zarządem przymusowym”, wieczorem powtórzenie premjery „Muszka”. W poniedziałek popołudniu staraniem Komitetu obchodu imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego „Krakowiacy i górale” dla dzieci i młodzieży, wieczorem po cenach niższych „Madame Sans Gene”.

— ALFRED SJHENKOR, znany zagranicą młody skrzypek, wystąpi po raz pierwszy w Krakowie w środę 20 bm. w sali Bolońskiego. Program składa się z najcenniejszych utworów literatury skrzypcowej — między innymi zostaną wykonane po raz pierwszy w Krakowie — sonata Pfitznera i suita Regera. Przy fortepianie utalentowany pianista wiedeński Robert Spitz. Bilety już do nabycia w kasie przy sali, Rynek gł. 34.

— DZISIEJSZY JEDYNY KONCERT JADWIGI DEBICKIEJ obejmuje niezwykle bogaty program, na który złożą się arje operowe z „Traviaty” (Verdiego), „Manon” (Pucciniego) i „Casanovy” (Różyckiego), tudzież szereg pieśni Mozarta, Glucka, Haendla i t.d. Koncert, który obudził wśród melomanów krakowskich ogromne zainteresowanie, odejdzie się o godz. 8 wieczór w sali Starego Teatru. Nieliczne pozostałe jeszcze bilety w cenie od 1 do 8 zł są do nabycia w kasie Starego Teatru.

— WIECZÓR TAŃCA I PANTOMINY słynnej tancerki monachijskiej Senty Maria odejdzie się

PRZY OBJAWACH przeczulenia, uczuciu strachu, bezsenności, dolegliwościach sercowych, ucisku w piersiach, naturalna woda gorzka „Franciszka Józefa” ożywia krwioobiegi, w organach podbrzusza i działa przez to uspokajająco na zaburzenia w nich. — Profesorzy chorób narządu trawienia twierdzą, że woda „Franciszka Józefa” stanowi wyborny środek przeczyszczający, a także przy objawach samozatrucia, wychodzących z przewodu pokarmowego. Do nabycia w apt. i drog. 445k

KOMUNIKATY

— Z RAMIENIA ZJEDNOCZENIA KOBIET ŻYDOWSKICH (Rynek gł. 29) odbędzie się w poniedziałek 18 bm., o godz. 7.30 wiecz. wspólne posiedzenie komisji palestyńskiej i komitetu Pań dla Żyd. Funduszu Narodowego. Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne.

— „SAMOPOMOC” STUDENTÓW OBYWATELI POLSKICH W PRADZE (Praž II, Spálena 26. Palác Olympic) prosi wszystkie stowarzyszenia studentów obywateli polskich zagranicą o podanie swoich adresów, celem nawiązania kontaktu z nimi. Równocześnie podaje do wiadomości, iż udziela wszelkich informacji, dotyczących studiów w Czechosłowacji.

— WISŁA—ŁFGJA. Zawody footballowe powyższych drużyn odbędą się dziś w niedzielę o godz. 11.30 przedpoł. na boisku „Legii”. Zawody zapowiadają się b. interesująco. Obie drużyny występują w pełnych składach. Poprzedzą o godz. 10 zawody młodszych.

nieodwołalnie jutro tj. w poniedziałek, dnia 18 18 bm. w sali Starego Teatru. Bogaty program wieczoru obejmuje niezwykle różnorodne produkcje taneczne, w których artyści przerzucają się w świat najsprzeczniejszych nastrojów. Bilety są do nabycia w kasie Starego Teatru.

MONUMENTALNE DZIEŁO PROF. DRA FELIKSA KOPERY DZIEJE MALARSTWA W POLSCE dostępne dla wszystkich!

Tom I-szy

Sredniowieczne Malarstwo w Polsce

Z 211 rycinami w tekście, 24 tablicami,
w tem barwnych 7 i 12 rotograwjur.
Cena I. tomu brosz. zł. 29, opr. zł. 34.

Tom II-gi

Malarstwo w Polsce od XVI-XVIII w.

Z 313 rycinami w tekście, 52 tablicami,
w tem barwnych 15 i 26 rotograwjur.
Cena II. tomu brosz. zł. 52, opr. zł. 58.

Tom III-ci

Malarstwo w Polsce w XIX i XX w.

Z 556 rycinami w tekście i 103 tablicami,
wśród których chromotypy i wielobarwnych rotograwjur 36.
Cena III. tomu brosz. zł. 96, opr. zł. 108.

KRAKOW 1926--1929

DRUK I NAKŁAD DRAKARNI NARODOWEJ W KRAKOWIE

Chcąc umożliwić każdemu interesującemu się sztuką ojczystą, posiadanie tego wspaniałego dzieła wielkiej wartości art., postanowiliśmy sprzedawać je

na 12 rat miesięcznych

za pośrednictwem wszystkich księgarń w Polsce. Wobec tego każdy może nabyć w najbliższej księgarni tudzież w Drukarni Narodowej w Krakowie, Wolska 19

PROF. KOPERY „DZIEJE MALARSTWA W POLSCE”

3 tomy w ozdobnej pięknej oprawie

placąc przy odbiorze dzieła pierwszą ratę w sumie zł. 24—, i obowiązując się do płacenia co miesiąc dalszych 11 rat po zł. 16—, co uczyni łącznie kwotę zł. 200. Wszyscy więc, którzy dla sztuki polskiej zainteresowanie okazują i w jakimkolwiek do niej stosunku stoja, mają obecnie rzadką sposobność nabycia tego pięknego dzieła na niesłychanie dogodnych warunkach.

Przeznaczamy tylko 500 kompletów

do sprzedaży na tych warunkach, z powodu ograniczonego nakładu dzieła, i dlatego zwracamy uwagę P. T. Publiczności, iż kto zbyt późno zdecyduje się na nabycie „Dziejów Malarstwa” na raty, może się spotkać z odmową.

Zadajcie w każdej księgarni prospektów bezpłatnych

Prof. Koper

Dziejów Malarstwa w Polsce

Jak kahał krakowski „popiera” stow. Gemilas Chasudim?

Kraków, 16 marca

Wspominaliśmy już parokrotnie o tem, że kahał tutejszy dłużnym jest stow. „Gemilas Chasudim” kilkanaście tysięcy złotych od dłużnego już czasu. Prezydium kahału nigdy nie daje wyrażnej w tej mierze odpowiedzi z tego jednak, co można z oświadczeń prezydium wywnioskować, wynika, że kahał dług swój uznaje, ale nie ma poprostu pieniędzy na wyrównanie go. Rzecz jasna, że brak gotówki po stronie gminy nie jest żadnym argumentem usprawiedliwiającym tego rodzaju taktykę wobec instytucji o tak wielkiej i doniosłej ważności społecznej, jaką jest „Gemilas Chasudim”. Karygodną winę kahału potęgują jeszcze dwie inne okoliczności: miniony okres mrozów i obecna straszliwa nędza w ulicy żydowskiej z jednej strony, z drugiej zaś znany fakt, że wysokość subwencji Jointu zależy od wpływów miejscowego społeczeństwa żyd., tak, że niewyrównany dług kahału powoduje ubytek takież samej lub jeszcze większej kwoty na rzecz „Gemilas Chasudim” ze strony Jointu.

Ale, mimo wszystko, nie wracalibyśmy do tej polemiki z kahałem krakowskim, gdyby nie uchwała ostatniego posiedzenia wydziału stow. „Gemilas Chasudim” spowodowana i inspirowana przez obecnych włodarzy naszego kahału. Oto uchwalono przenieść biuro „Gemilas Chasudim” z lokalu Stow. Kupców przy ulicy Grodzkiej 43 do gmachu kahału przy ul. Krakowskiej 41. Ktoś niewtajemniczony w arkana powyższej polityki kahalno-wyborczej, nie ma oczywiście pojęcia, co ta uchwała oznacza, zwłaszcza jeśli się uwzględni dwa momenty: po pierwsze, że Stow. Kupców udziela „Gemilas Chasudim” swego lokalu zupełnie bezpłatnie, a powtóre, że w lokalu Stow. Kupców urządza stale honorowy sekretarz zarówno Stow. Kupców jak i stow. „Gemilas Chasudim” p. radca Pfeiffer. Wszystko więc, zdawałoby się,

za tem przemawia, ażeby biuro „Gemilas Chasudim” mieściło się w lokalu Stow. Kupców, a tembardziej, że ten stan istnieje od samego początku i nikt nie ma mu nic do zarzucenia.

Pardon — ktoś ma mu jednak coś do zarzucenia. Idą wybory kahalne i panowie z większości chcieliby koniecznie przedstawić w oczach wyborców stowarzyszenie i działalność „Gemilas Chasudim” jako swoje wyłącznie dzieło i swoją wyłącznie zasługę. Ci sami panowie, którzy są dłużni „Gemilas Chasudim” 15,000 zł. i kwoty tej mimo ciągłych naszych wytyków i przypominań dotąd nie zapłacili! Ażeby więc mieć atut w oczach wyborców, zamierza się przenieść biuro „Gemilas Chasudim” do lokalu tego dłużnika, tj. kahału. A co najważniejsza: Z tej translokacji nie wyniknie dla „Gemilas Chasudim” nietylko żaden pożytek, ale wyniknąć może bardzo wielka szkoda, a może nawet ruina. P. radca Rafeł Pfeiffer nie potrafi się bowiem rozedrzeć na dwie części, ażeby równocześnie urzędować na ul. Grodzkiej 43 i na ul. Krakowskiej 41. Jedną z obu instytucji będzie p. Pfeiffer musiał porzucić albo, conajmniej zaniedbać. A byłoby to tak dla jednej jak i dla drugiej instytucji stratą wprost niepomiarną, gdyż p. Pfeiffer jest znakomitym działaczem społecznym o nadzwyczajnej pracowitości i bardzo dużej inteligencji, a przytem człowiekiem poświęcającym się bezinteresownie i w całości sprawom społecznym. Utrata takiego działacza dla Stow. Kupców jak i dla Stow. „Gemilas Chasudim” byłaby niepowetowaną.

Zwracamy publicznie uwagę na tę nową machinację obecnych włodarzy kahalnych. Ostrzegamy ich przed wykonaniem szkodliwej i niefortunnej uchwały co do przeniesienia biur „Gemilas Chasudim”. Czynimy to w najżywczej i szerszym interesie stow. „Gemilas Chasudim”, które uważamy za najważniejszą instytucję spo-

Program stacyj radjofonicznych

Niedziela, 17 marca

Kraków 11'56 Sygnał czasu, hejnał, komunikat lotniczo meteorologiczny. 12'10 Transmisja z Filharmonii Warszawskiej. 14, 14'20 i 14'40 Odczyty dla rolników. 15 Transm. komunik. meteorologiczny z Warszawy. 15'15 Transm. koncertu z Filharmonii Warszawskiej. 17'30 „Początki kultury ludzkiej na obszarze Polski Zachodniej (młodsza epoka kamienna)”, wygł. dr. dr. Józef Żurawski, doc. U. J. 17'55 Dr Nelly Nucci: „Lekcja wiośniowa”. 18'20 Transm. koncertu popularnego z Warszawy. 19 Rozmaitości. 19'10 „Tukan zwanym” — audycja makabryczna — pp. J. R. Brzajski, A. Krakowicki, Z. Leśnodorski, Z. Wolska, J. K. Zaręba. 19'56 Sygnał czasu, hejnał, komunikaty. 20'30 Koncert poświęcony arjom i diatonom z opery Pucciniego. — W czasie przerwy koncertowej około godz. 21-ej transmisja kwadransu literackiego z Warszawy, w czasie którego p. Tadeusz Bocheński odczyta nowelę Konrada Korzeniowskiego pt. „Laguna”. 22'30 Muzyka taneczna z radiostacji „Pavillon”.

Warszawa (1385.7) 12'10 Pomnik symfoniczny poświęcony Beethovenowi. Transm. z Filh. warsz. 15'15 Koncert symf. filh. warsz. (w programie Rauskiej-Korsakow, Różycki i in.)

Wiedeń (549.9) 11 Koncert wiel. orkiestry symf. (muzyka rosyjska). 18'40 Koncert poświęcony Lisztowi.

Praga (343.2) 19'30 „Lowca kobiet” operetka Seemana.

Bern (406) 20 „Zydopka” opera Holstera, transm. z teatru miejskiego w Bazylei.

Kopenhaga (339.8) 20 „Tosca” opera Pucciniego. Mediolan (504.2) 21 Transm. opery z Teatru La Scala.

leczną w żydostwie polskim. Uczynimy, tych panów odpowiedzialnymi za los tej instytucji w Krakowie! Nie wolno dla atutu wyborczego narażać na szwank takiej placówki! Żydostwo krakowskie nie wybaczy tego nigdy! Ostrzegamy, przeto, póki jeszcze czas!

Zydzi!

Posłuchajcie radosnej nowiny: Dolina Akko, „Emek Akko”, przechodzi w nasze ręce! — W spełnienie idzie nasze marzenie, snujące się poprzez karty rozwoju nowej Palestyny od pierwszej jej chwili, marzenie serdeczne i żarliwe wyswobodzenia trzech dolin palestyńskich.

Trzy są wielkie doliny w Erec, opromienione blaskiem przeszłości, w których nadzieja nasza na przyszłość: Emek Jizrael, Emek Haszaron i Emek Akko, i w tych to trzech dolinach, stanowiących dumę i bogactwo Palestyny, zatknęliśmy obecnie biało-niebieski sztandar pracy żydowskiej.

Właśnie w bieżącym roku przez wykupno ziemi w „Emek Haszaron” i „Emek Akko” rozpoczął Fundusz Narodowy dzieło wyswobodzenia tych trzech dolin zarazem.

Funduszowi Narodowemu, temu pionierowi na polu unarodowienia ziemi palestyńskiej, który zrestituował już nam własność doliny Jizrael, przypada też zasługa wyzwolenia i innych dolin historycznych.

Niezapartym w sercu dziejów będzie dzień wyzwolenia doliny „Jizrael”! Nie zapomniemy też nigdy Żydom Kanadyjskim, że umożliwili Funduszowi Narodowemu objęcie w posiadanie pierwszych zagonów w dolinie Saronu, stokrotnie zaś błogosławić będziemy tę chwilę, w której Fundusz Narodowy silną stanął stopą w dolinie Akko. Z wykupnem bowiem doliny Akko rozpoczyna się nowa era dla Funduszu Narodowego, przewartościowanie wartości w systemie jego pracy, w jego roli kolonizacyjnej i misji historycznej.

Emek Akko, rozpościerający się nad brzegiem Morza Śródziemnego od Hajfy po Akko, na wspaniałą wyczekuje przyszłość w związku z budową portu w Hajfie i rozrostem tego miasta jako ośrodka komunikacyjnego i przemysłowego.

Tam, gdzie koncentrować się będą niepośledniej wagi placówki przemysłowe, w tym miejscu przyszłości, opasanem gęstą i przedsiębiorczą ludnością, będzie Fundusz Narodowy, skupiający już w swoim ręku 33.000 dunamów ziemi akkońskiej, czynnikiem kolonizacyjnym o dużem znaczeniu i wpływie. Fundusz Narodowy umocestwi spekulację gruntami, pasożytującą na wątłym organizmie młodej Palestyny, — zaś własność Funduszu stanowiące obszary, pożytkowi ogółu będą służyć, a ich wartość rość będzie z roku na rok i wzmacniać wzajemnie sam Fundusz, jego dochody i krąg działania. Przy wybitnej pomocy Funduszu Narodowego powstawać będą na zdrowych podstawach oparte osiedla miejskie i podmiejskie, naokół miasta przyszłości.

Śmiały krok naprzód postąpił Fundusz Narodowy. Oto zaczął on objawiać swój wpływ także na los miasta i kolonizacji podmiejskiej. Postulat, że ziemia nie ma być przedmiotem frymanki i spekulacji, lecz stanowić własność wieczystą Narodu, znajdzie odtąd swe urzeczywistnienie nie tylko w osiedlach miejskich, lecz także w kolonizacji miejskiej i podmiejskiej.

W roku ciężkim i wśród ciężkich warunków odważy się Keren Kajemeth na nowe kupno, z którym związane są rozliczne i trudne zobowiązania. Jeszcze cięższe na nim wielkie obowiązki z lat poprzednich, przynajmniej go także nie małe kłopoty i potrzeby chwili bieżącej, różne kupna i zadania, które mu narzuca każdy prawie dzień ze snu wstający, a tu rozmiar wpływów nie idzie wcale w parze z rozrostem tych naszych potrzeb w kraju ojczystym.

Jednak wielką jest wiara Funduszu Narodowego w Naród żydowski! Wierzy w to, że Naród nie zawiedzie, że dotrzyma tych zobowiązań, które Fundusz Narodowy wziął na siebie, że wyzwoli dolinę Akko, jak dolinę Jizrael wyzwolił!

W nadchodzące święto Purim, w dniu tradycyjnie poświęconym dziełu oswobodzenia i przewłaszczenia ziemi palestyńskiej, wziąć musi na siebie żydostwo całego świata ten zaszczytny i historyczny obowiązek wykupienia pewnego obszaru ziemi w dolinie Akko! Każdy kraj musi mieć w tem swój udział, każdy od-

łam żydowski wykupić ma jakąś część!

Żydzi polscy! Wam przypadło wykupić 1.000 dunamowy obszar w zatoce Hajfskiej, w określonym pasie przyszłości! W Purim macie to spełnić!

Przodownicy i pracownicy! Idźcie w lud, wstępujcie w każdy dom żydowski i nieście wieść o wielkim dziele wykupienia doliny Akko!

Żydzi! Przyjmijcie wysłanników K. K. chętnie i gościnnie i ślijcie przez nich dary purimowe Narodowi Żydowskiemu na wykupno 1.000 dunamów ziemi w zatoce Hajfy, bowiem wielkim w naszych dziejach będzie dzień **Emek Akko!**

Organizacja Sjońska dla Zachodniej Małopolski i Śląska:

Posel Dr. Ożjasz Thon mp.

prezes Organizacji.

Dr. Ignacy Schwarzbart

przewodniczący Egzekutywy.

Komitet Rejonowy Organizacji „Mizrachi” dla Zachodniej Małopolski i Śląska:

Rabin Dr. S. Hirschfeld

prezes Organizacji.

Dr. E. Markus

przewodniczący Egzekutywy.

Komitet Rejonowy S. P. P. „Hitachdut”

dla Zachodniej Małopolski i Śląska:

Prezes: **Dr. G. Terlo.**

Komitet okręgowy Żyd. socjalistycznej partii robotniczej „Poale Sjon” (zjedn. Ż. Z. S. P.) w Krakowie:

Prezydium: **Naftali Birnhack, Dr. Leon Böhm, Chaim Honig.**

Centrala Keren Kajemeth Leisrael

dla Zachodniej Małopolski i Śląska:

Dr. Juda Zimmermann **Mojżesz Wiesenfeld**

prezes. dyrektor biura.

Egzekutywa Krajowej Org. Sjon.

dla Małopolski Wschodniej:

Posel Dr. Leon Reich mp.

prezes.

Dr. Adolf Rotfeld mp.

sekretarz.

Egzekutywa Org. „Mizrachi” dla Małopolski Wschodniej:

Dr. S. Federbusch mp.

prezes.

S. Lang mp.

sekretarz.

Egzekutywa sjon. partii pracy „Hitachdut”:

Dr. Kopel Schwarz mp.

prezes.

Dr. O. Spiro mp.

sekretarz.

Centrala krajowa Keren Kajemeth Leisrael dla Małopolski Wschodniej:

Dr. A. Schwarz mp.

prezes.

M. Reich mp.

sekretarz.

Karol Eisenstein, poseł na Sejm, **Zwi Heller**, poseł na Sejm, **Dr. Maks Leser**, poseł na Sejm, **Dr. Leon Reich**, poseł na Sejm, **Dr. Henryk Rosman**, poseł na Sejm, **Dr. Ożjasz Thon**, poseł na Sejm, **Dr. Dawid Schreiber**, senator.

W związku z powyższą odezwą, Centrala Żydowskiego Funduszu Narodowego całej Polski proklamowała „Tydzień purimowy” na czas od 24 do 31 marca włącznie, poświęcony akcji wyzwolenia doliny Akko.

Z ogólnego kontyngentu całej Polski przypada na nasz okręg 200 dunamów. Honor sjoński naszej dzielnicy wymaga spełnienia tego zobowiązania.

Niechaj w tygodniu purimowym staną do pracy wszyscy sjońscy, starzy i młodzi, mężczyźni i kobiety i niech wyteżą wszystkie siły, celem realizacji wielkiego zadania. Nikt nie śmie się uchylić od tego świętego obowiązku.

Do całej ludności żydowskiej zaś apeluje się, ażeby w tym czasie składała hojnie i ofiarnie datki, tak, ażeby wynik tej akcji był potężną manifestacją dla dzieła odbudowy Palestyny.

Każdy datek powyżej 5 Zł. będzie wykazany w „Nowym Dzienniku”.

Centrala Keren Kajemeth Leisrael

dla Zachodniej Małopolski i Śląska

Jidyszyści pragną przy pomocy P. P. S. wygrać walkę ze szkolnictwem hebrajskim

Projekty ustaw w sprawie szkół mniejszości wych. — „Ciszo” przeciwko szkołom hebrajskim. — Teoretyczne znaczenie projektów — Czy zwycięży poczucie realizmu?

Istnieje u nas drobna grupa fanatycznych jidyszystów, zresztą prawie bez żadnego wpływu w społeczeństwie żydowskim. Grupa dążąca rzekomo do pielęgnowania języka żydowskiego i kultury żydowskiej. Grupa ta rozumie pod słowem „kultura żydowska” tylko te wartości żydowskie, które zostały stworzone w „języku macierzystym”, jak lubią jidyszysty argumentować. Jak wszyscy fanatycy tak i jidyszysty dążą do swojego celu, wysuwając całym otwarcie program unicestwienia wszelkich innych prądów oświatowych w żydostwie. Walcząc o swoje postulaty bez skrupułów przynoszą przez to często szkodę ogólnym interesom żydostwa. Język hebrajski, który wszak olbrzymia większość społeczeństwa żydowskiego uważa za język narodowy, i w którym wychowuje czy pragnie wychować młode pokolenie, jest dla tej grupy językiem „obcym”, podobnie jak język turecki, łacina, czy chiński. Takie sekciarskie stanowisko nie jest napewno na dalszą metę niebezpieczne, lecz przynosi ono często szkody i przedstawia społeczeństwo żydowskie w Polsce we fałszywym świetle.

Dowodem tego jest chociażby taki incydent: W Sejmie zgłoszono ostatnio szereg wniosków w sprawie szkolnictwa mniejszości narodowych. Istnieje wniosek, zajmujący się szkolnictwem ukraińskim, białoruskim i litewskim, istnieje wniosek w sprawie szkół niemieckich, Koło Żydowskie opracowuje obecnie wniosek co do szkół żydowskich, a PPS zgłosiła projekt ustawy w sprawie szkolnictwa mniejszości narodowych w Polsce w ogólności. Projekt PPS nie uwzględnia, jak wiadomo, szkolnictwa żydowskiego. Na zarzuty wysunięte pod adresem PPS ze strony Żydów, odpowiedzieli przy-

wódcy tego stronnictwa, że nie wiedzą, jaki język ma być dominującym w szkolnictwie żydowskim: żydowski czy hebrajski. Ponieważ zaś w swym projekcie PPS uwzględniła wszędzie język macierzysty, wobec tego musi odbyć konferencję z poszczególnymi ugrupowaniami żydowskimi, ażeby uzupełnić swój projekt także co do szkół żydowskich.

Niedawno odbyła się otóż pierwsza z zapowiadanych przez PPS konferencji, a to konferencja z Bundem i przedstawicielami jidyszystycznej organizacji szkolnej „Ciszo”. Na tej konferencji „Ciszo” przedłożyła projekt, dotyczący wyłącznie szkół jidyszystycznych, sprzeciwiając się zasadniczo szkołom z językiem hebrajskim. I tu zaszedł ciekawy wypadek: PPS ujawniała więcej taktu i poczucia odpowiedzialności niż „Ciszo”, która przy pomocy PPS usiłowała wygrać swoją walkę ze szkolnictwem hebrajskim. Przedstawiciele PPS oświadczyli mianowicie, iż nie uważają się za powołanych do rozstrzygania wewnętrznych żydowskich sporów w sprawie języka szkół żydowskich i że w projekcie należy brać odnośnie do Żydów pod uwagę nie język macierzysty dzieci, lecz wolę rodziców. Jeśli rodzice w danej miejscowości zażądają szkoły żydowskiej hebrajskiej lub nawet polskiej, wówczas państwo powinno spełnić ich życzenie. Takie stanowisko zajęli przedstawiciele PPS na konferencji z Bundem i „Ciszo”. Przedstawiciele Bundu oświadczyli, że muszą jeszcze zastanowić się nad propozycjami PPS i po dwóch dniach dadzą odpowiedź.

W tych dniach ma się również odbyć konferencja PPS z Kołem Żydowskim, które postanowiło zgłosić własny projekt w sprawie szkolnictwa żydowskiego. Projekt Koła Żydowskie-

LITERATURA I SZTUKA

DODATEK TYGODNIOWY „NOWEGO DZIENNIKA“

A. SZLIONSKI.

Wszystko jedno

(Piosenka)

Rośnie kawa, rośnie ryż
Na dalekim wschodzie —
U nas, bracie, bleda kł
W malarstwie i głodzie.

Wszystko jedno! Pal to szyć
Z kolonii do miasta —
Niemaj bracie, czego jeść —
No to milcz i basta!

Kiedy cię rozbole brzech
Napij się ryżem,
Ale gdy chorzeje dach
Niemaj medycyny.

Wszystko jedno...

Cały-m dzień dżeganem był,
Ciężka była praca,
Więc wieczorem niema sił,
Aby pójść na spacer.

Wszystko jedno...

Coś przebąkują, to
Półkolem do Haimu —
Jego tropikalna żona,
A mnie tertiana.

Wszystko jedno...

Ogledzi się z strach
W kuchni, no i w pierś —
Chłopcam ja widział, ach,
Jego wzrok mnie wierci.

Wszystko jedno...

A w kurniku kogut stał,
Spoglądał na kurę —
Piękne włosy chłopiec miał
I śliczną fryzurę

Wszystko jedno...

Do koryta trzody swe
Wiedzie pasterz boso,
A mój chłopiec mówi, że
Winnam uciąć włosy.

Wszystko jedno...

Zetnę włosy, czemu nie?
Pudru nie używam,
Tylko przyjdź, pocałuj mnie,
A będę szczęśliwa.

Wszystko jedno...

Dziesięć palców w dłońciach mam
I paznokcie z rogu —
Nie na to jak sam na sam
Z dziewczyną na stogu...

Wszystko jedno...

On ma narodowy gest,
A ja pasę owce —
On prawicy członkiem jest,
A ja lewicowcem.

Wszystko jedno...

„Płonie serce me jak głaz“ —
Daj-że spokój stary,
Przestań-że nareszcie raz
Zawracać gitarę.

Wszystko jedno...

Na osiołku usiadł ktoś
I jedzie okrakiem —
Włecie, chłopcy, dam wam coś,
Dam wam figę z makiem.

Wszystko jedno! Pal to szyć!

Z kolonii do miasta!
Niemaj bracie, czego jeść?
No to milcz i basta!

Przetłóczył z hebrajskiego: Szymon Wolf.

Nauka żydowska

Materiały i prace Instytutu Judaistycznego na U. H.

Leżą przedemną dwa grube tomy. Materiały i prace Instytutu Judaistycznego na Uniwersytecie Jerozolimskim. Nasza nauka znalazła nareszcie swój asyl. Dotychczas tułała się po czasopiśmie obcych, które traktowały całą naszą spuściznę jak martwy materiał. Nasz dorobek kulturalny stał się zerem dla różnego rodzaju uczonych, co ostrzyli sobie na nim zęby i układali zeń systemy. Dla naszej teraźniejszości te zdobycze nie przedstawiały wielkiej wartości, bo brakło im tego ognia żywego uczucia, któreby umożliwiło kontakt z narodem. To też zrozumiałem się staję, że na Uniwersytecie hebrajskim przedewszystkiem powołano do życia Instytut Judaistyczny, któryby w pierwszej linii zgrupował koło siebie wszystkich żądnych nauk i pracy w zakresie naszej kultury humanistycznej. Szczupłe jest jeszcze grono pracowników. Ale pamiętać należy, że mimowoli Instytut Judaistyczny odgrodził się od tych wszystkich środowisk nauki żydowskiej, które traktowały ją i kształtowały jako sumę działów, składających się na „teologię“. Instytut Judaistyczny musiał się odgrodzić od negatorów kultury narodowej w jej licznych przejawach, musiał więc zrezygnować z licznych profesorów teologii, z ich cennej może współpracy.

Ale zato mamy w rekompensacie coś cenniejszego: własną naukę żydowską, we własnym języku i na własnym papierze. — Owoce może jeszcze skromne, ale nasze. Pióra niewybitne, ale nasze. Gdy wyrośnie pokolenie, zrodzone na

pustyni, wykarmione własną mianą, zastanie spory zasób nauki w postaci szeregu tomów, se-tek prac i materiałów, które zachęcą do dalszej pracy, ułatwią znój i dopomogą do twórczej syntezy tego, cośmy dali ludzkości.

Nie można jednak powstrzymać uwagi, która się nasunie każdemu, kto weźmie do ręki dwa tomy prac filologicznych. Kto tylko przeczyta spis rzeczy, zauważy, że panuje tu nastrój, którybym nazwał „hypernaukowością“. Kierownicy

U Leopolda Gottlieba

Paryż, w marcu.

— Hallo! Co słysząc?

Otwarte gościnnie drzwi — wyciągnięta dłoń gospodarza domu.

Nazwiska mają swój czar i swoją tradycję. Przy nazwisku Leopolda Gottlieba, — któż nie wspomni nazwiska brata jego, znakomitego artysty Maurycego Gottlieba, którym Leopold Gottlieb szczycić się może jako krewnym nie tylko przez krew, ale i przez talent.

— Malowałem od dzieciństwa.

Tak, Leopold Gottlieb urodził się malarzem. Czuje on i widzi kolorem, wypowiada się nim, jak poeta wierszem. Jego kompozycje harmonijne i pełne logiki, zamknięte w doskonale wyzyskanej płaszczyźnie, — proszą się o wielką przestrzeń, by przetrwały się w freski. Kolor jego zresztą nosi matowość fresku, co mu na-

i redaktorzy i redaktorzy boją się, że „tamci“ pogardzą ich owocami, nazwą dyletanctwem to, co miało być „kontaktem z życiem narodu“ i wpadają w drugi ekstrem. Większość prac, to takie suche „przyczynki“, taka dziesiąta woda po kisielu jakiejś zasadniczej kwestii, że same tytuły zamrażają. Zrozumiałe oczywiście, że nie można żądać od uczonych popularności. Popularna nauka, to contradictio in adiecto. Ale, jak poezja dni naszych rozumiała zadanie swoje służenia społeczeństwu, tak i nauka, zwłaszcza nasza, powinna sobie wziąć za cel szczytne słowo służenia ogółowi. Przyznać trzeba, że pierwszy tom „Prac“ znakomicie wywiązuje się ze swego zadania. Dlatego jednak, że składa się głównie z wykładów inauguracyjnych, które nie mogły być inne. Ale już w drugim tomie mamy same materiały, które nie mają związku najmniejszego z piekącymi problemami naszej nauki, rzekłbym, „stosowanej“. A o nią przecież wszyscy dzisiaj, kiedy życie nasze narodowe przyobleka się we formę, wołamy.

Na pierwszy tom składają się głównie, jak powiedziałem, wykłady inauguracyjne. Sporo miejsca zajmuje stosunkowo kwestia języka Miszny. Oświeca go ze strony językowej prof. Segal, który pisze o jego genezie i rozwoju, pod czas gdy prof. Klauzner mówi o stylu Miszny w nowszej literaturze hebr., jak się zadowolił u nas i rozwijał, aż u Mendelego zaświecił blaskiem żywej mowy. Prof. Klauzner mówi jeszcze w tymże tomie o trzech epokach o literaturze maskilistycznej, a Segal o deminutywach w języku hebrajskim, dochodząc do nadzwyczajnej finezji w subtelnej odróżnianiu zdrobniałych form w naszym języku. Dr. Szalom zajmuje się głównie literaturą kabalistyczną i w związku z tem z folklorystycznym zagadnieniem demonologii naszej. W zakres prawa talmudycznego wprowadza nas porównanie między „ius privatum“ u nas a u Rzymian i artykuł o zwyczajach i ustawach odnośnie spadkobierstwa męża po żonie. Jest rozdział z dawnego życia w Palestynie, obrazek kultury obyczajowej o arystokracji jerozolimskiej prof. Kleina. Prof. Epstein zajmuje się komentarzem Mossei Iudaei de London do traktatu „Berachoth i Zeraim“. Prof. Dawidson daje bardzo ciekawy rozbiór formy i stylu naszej średniowiecznej poezji liturgicznej. Mniej ciekawe są curiosa filologiczne, których miejsce w jakimś mniejszym perjuryku.

W drugim tomie same materiały czysto filologiczne. S. Asaf ogłasza responsa z epoki Gaiónów, Dr. Szalom zajmuje się twórczością kabalistyczną, która poprzedziła powstanie „Zoharu“, prof. Epstein ogłasza rękopisy z biblioteki Bodlejana, a prof. Dawidson poezje poety karaimskiego.

Dr Ch. Löw.

daje specyficzny charakter. Skłonność do komponowania jednoplanowego, wzdłuż płótna, spokrewnia go z prymitywami, które niezaprzeczalnie są dlań źródłem natchnienia. Ulubiona jego paleta zielono-szara ma w sobie napięcie tragizmu, jak zwykle zimna tonacja. Ulubiony zwrot do tego samego tematu (rytm ruchu pracujących ludzi, zgrupowanych koło stołu, lub w łodziach, czy we wnętrzach domów, — wyzykuje artysta dla stworzenia tak charakterystycznego tempa swego własnego rytmu, który się powtarza w całej twórczości). Rytm ten ujęty w ulubionej gamie minorowej — stanowi własny styl Leopolda Gottlieba. Temat literacki jest oczywiście, jak dla każdego wybitnego artysty tylko pretekstem, ponieważ prawdziwym tematem całej twórczości plastycznej, jest tylko układ, doprowadzający do jednolitości tej mnogości, jaką odbieramy z natury. W tej wy-

lonionej z chaosu jednolitości tkwi dedukcyjne znaczenie sztuki.

— Obrazy pańskie zbudowane z wyrachowaniem kontrapunktowem pozostawiają jednak miejsce dla impulsu i instynktu.

— Czy pracuje się Panu dobrze w Paryżu?

— Czy można pracować poza Paryżem? Poza terenem tańca i walki? „Bursa“ na sztukę, jak tu panuje, stwarza sens i byt naszej pracy. Szkoda tylko, że „marszandzi“ nakłaniają artystów, nawet większej miary, do kompromisów, do robienia rzeczy, które „ida“ —

— Jestem pewna, że pan tego o sobie powiedzieć nie może.

— Tego — nie.

Leopold Gottlieb opowiada.

(Czy można określić wyraz oczu artysty? — płoną w nich niestworzone wizje). Wśród opowiadania przewija się przed nami przedwojenny Paryż, życie cyganerii ówczesnej, wspomnienia związane z czołowymi ludźmi, burdy młode dziewczęta i pojedynki. Wojna staje się w opowiadaniach artysty, który był w pierwszej brygadzie Piłsudskiego, hejnałem do walki i marzom Wictorii z Samotrace'u. Nieznani bohaterzy, ci bez laurów, urastają do monumentów. Są wśród nich i Żydzi. Leopold Gottlieb zaznacza to z poczuciem godności.

W zapadającym zmierzchu widnieje jeden z portretów: nieco sztywny, o doskonałym rysunku.

Drzwi pracowni otwierają się bez szmeru. Stają w nich dwie małe dziewczynki. Niebiesko- i czarnooka.

— Trochę jak w bajce...

— Moje córki...

Ewunia i Miriam.

Twarz Leopolda Gottlieba promienieje.

Eugenja Markowa.

Malarz Adolf Bienenstock ozdabia artystycznymi witrażami i malowidłami synagoge w Przemyślu

Synagoga w Przemyślu przy ul. Słowackiego będzie wkrótce jedyną w całej Polsce — obok synagogi w Będzinie, o której swego czasu, w związku z twórczością malarza warszawskiego Appelbauina, szczegółowo pisaliśmy — posiadająca malowidła nieraz wprost humorystyczne, będące mieszaniną najrozmaitszych typów, czemu się zresztą nie można wcale dziwić, gdyż zdobnictwo ścienne powierzone jest rzemieślnikom, a nie artystom. Synagoga w Przemyślu, pragnąc wewnątrz swe dostosować do powagi i nastroju miejsca, powierzyła przed niejakim czasem znanemu artyście-malarzowi Adolfowi Bienenstockowi, zamieszkałemu stałe w Przemyślu, którego obrazy mieliśmy nieraz sposobność podziwiać w Krakowie w Pałacu Sztuk Pięknych i na innych wystawach, wykonanie trzech wielkich witraży oraz dekorację malarską ścian i sufitu. Adolf Bienenstock wykonał już witraże, przyczem użył ludowych motywów żydowskich. Witraże te są właśnie sporządzane w jednej z fabryk krakowskich. Obecnie pracuje Bienenstock nad projektami malowideł ściennych i sufitowych, przyczem również oprze się na motywach folkloru żydowskiego. Zarówno witraże jak i malowidła dosiadać będą wysoką wartość artystyczną. W swoim czasie obszernie o tem napiszemy. Już dzisiaj jednak wyrazić musimy uznanie pięknej inicjatywy synagogi przemyskiej, oraz zalecić jej przykład innym synagogom w Polsce.

W jakiej niewoli żyją pisarze żydowscy w Rosji?

Redaktor „Literarische Bleter“ w Warszawie p. Meisl, ogłasza ciekawą korespondencję, że żydowski sowiecki pisarz Gordonem. Młody ten poeta przesłał do „Literarische Bleter“ przed kilku miesiącami wiersz, a do manuskryptu dołączył list, w którym zaznaczył, że chce przerwać kordon

oddzielający żydowską literaturę w Rosji od żydowskiej literatury w Polsce. W dalszych listach informował Gordon p. Meisla o nagonce przeciw niemu. Mimo to ukazał się w „Emes“ list Gordona wyrażający żal i skruchę, że nie znając kontrrewolucyjnego drobnośuszczającego charakteru „Literarische Bleter“, przesłał temu czasopiśmie swój wiersz. Korespondencja ta jest niezmiernie interesującym przyczynkiem, do poznania straszliwych stosunków, w jakich żyją pisarze żydowscy w Rosji.

KRONIKA LITERACKA

NOWY DRAMAT BRUCKNERA. Jak wiadomo nikt dotychczas nie wie, kim jest Ferdynand Bruckner, autor grywanego obecnie z dużym powodzeniem w teatrach Reinhardta dramatu „Die Verbrecher“. Obecnie Ferdynand Bruckner przesłał teatrom Reinhardta nowy dramat pt. „Die Kreatur“.

BURZA PRZECIWKO WYSTAWIENIU WE WIEDNIU KOMEDJI HASENCLEVERA. Teatry Reinhardta we Wiedniu zamierzały wystawić najnowszą komedię Hasenclevera „Ehen werden im Himmel geschlossen“, w której to sztuce, jak wiadomo, występuje Pan Bóg, święta Magdalena, święty Piotr itd. Przeciwnicy wystawienia tej sztuki wypowiedzieli się cały szereg katolickich starożyszczeń. By zażegnać burzę, postanowiono zamiast Boga wprowadzić „starego pana“ i inne przeprowadzić zmiany w tekście. Usiłowano też porozumieć się radiotelegraficznie z Reinhardtem, atoli nie można było uzyskać połączenia. Najprawdopodobniej dyrekcja teatrów reinhardtowskich nie wystawi tej sztuki.

O AMNESTJI DLA ZNANEGO FRANCUSKIEGO PACYFISTY. Szereg wybitnych pisarzy niemieckich z Gerhardem Hauptmannem, Alfredem Kerrem, Emilem Ludwigiem, Henrykiem Mannem, Stefanem Zweigiem na czele, wydał odezwę do francuskiej elity literackiej i umysłowej, by zażądała od francuskiego rządu amnestji dla francuskiego pisarza Henriego Guilbeaux, który od roku 1919 przebywa w Berlinie na wygnaniu. Jak wiadomo, Guilbeaux podczas wojny razem z Romainem Rollandem pracował dla pokoju i został przez sądy francuskie skazany na śmierć jako zdrajca ojczyzny. 10 lat żyje ten znakomity pacyfista francuski na wygnaniu, obecnie więc nadszedł okres, by przeprowadzić jego amnestję.

ZGON WĘGERSKIEGO POETY CHŁOPSKIEGO W tych dniach zmarł w Budapeszcie Aleksander Czismadja, w 58-mym roku życia. Zmarły zasłynął swego czasu jako jeden z najślawniejszych poetów węgierskich. Był zwykłym formalistą i w 18-tym roku życia nauczył się dopiero pisać i czytać. Przeszedł do socjalnej demokracji i stał się nawet przewodniczącym zawodowego związku węgierskich robotników rolnych. Za czasów rządu Karolyiego objął tę funkcję ministrowstwa rolnictwa. Gdy nastąpił potem przewrót bolszewicki, został aresztowany, ale wkrótce wypuszczono go na wolność. Ten gorący socjalista stał się jednak później renegatem, pogodził się z Węgry Horthyego, a nawet założył za pieniądze rządowe tak zwaną Narodową partję robotniczą i wszedł do parlamentu. Stracił wszelkie wpływy i uległ zupełnemu zapomnieniu.

BERNARD SHAW WE FILMIE DŹWIKOWYM. Znany reżyser „Symfoni wielkiego miasta“, Walter Ruttmann, jest też i reżyserem filmu dźwiękowego p. t. „Melodia świata“. We filmie tym występuje również Bernard Shaw. Ruttmann opowiada, że Bernard Shaw chciał koniecznie wystąpić we filmie w całej swej okazałości, chociaż mu tłumaczono, że to ze względów technicznych jest niemożliwe. Scena przedstawia masę kamieni, na której ktoś siedzi i drzemie. Nadchodzi Bernard Shaw, zatrzymuje się przy człowieku siedzącym na kamieniach i pyta o drogę. A potem powiada: „Przepraszam, czy nie mam szczęścia z panem Montagne? — „Tak“. — „My name is Bernard Shaw. Czy nie zechce pan ze mną wypić szklankę herbaty? Go on!“ Tyle tylko mówi Bernard Shaw, ale Ruttmann był zadowolony, że wielki pisarz nie skorzystał ze sposobności i nie wygłosił długich filippiki przeciwko obłudnej moralności naszych czasów...

EUROPEJSKI KONCERN WYTWÓRNI FILMÓW DŹWIKOWYCH. Onegdaj doszło w Berlinie do porozumienia między europejskimi wytwórcami filmów dźwiękowych. Berlińska grupa Siemens podpisała mianowicie umowę z koncernem Tobisa, do której należą wytwórnie holenderskie, francuskie i amerykańskie, by we wszystkich dziedzinach tej gałęzi produkcji filmowej pracować wspólnymi siłami. Powstał w ten sposób największy europejski koncern filmów dźwiękowych, który będzie mógł śmiało rywalizować z produkcją amerykańską.

OLLESCHAU

CZŁOWIEK, KTÓRY SAM UŁOŻYŁ SOBIE LEKSYKON. Ameryka jest krajem oryginałów. Jednym z najciekawszych z nich jest chyba Józef R. Kathrene ze stanu Ohio, który przez 30 lat pracował nad ułożeniem leksykonu sztuki. Leksykon ten nie jest pisany, tylko drukowany; p. R. Kathrene wycinał rozmaite artykuły o malarzach, a następnie naklejał je na papier. Każdy malarz otrzymuje jeden tom, który zaczyna się zwykle jego portretem i biografią, a następnie następują wycinki rozmaitych krytyk i artykułów, reprodukcje jego obrazów, rozmaite szczegóły jego prywatnego życia i autografy, które udało się zebrać. 30 lat swego życia poświęcił p. Kathrene temu ciekawemu leksykonowi, który składa się z 50 tysięcy stron. Narazie leksykonu jeszcze nie ukończył, bo go doprowadził do litery T. Miejsmy nadzieję, że ciekawemu badaczowi uda się pracę swoją ukończyć...

NADESLANE KSIĄZKI

NACHUM BOMZE: In Teg fym der Woch Lider. (Poezie). Farlag „Dos Buch“, Lwów 1929 (str. 62). — Główna sprzedaż: Farlag „Bicher“, Warszawa.

BIBLIOTEKA POWSZECHNA, wychodząca od lat kilkunastu nakładem księgarni W. Zulkanandza w Łodzi, wydała właśnie nową serię tomików, obejmującą 22 numery, a mianowicie Nr. 1137 — 1158.

Mamy tutaj opartą na sumiennych studiach, zajmującą napisaną monografię o Długoszu, pióra prof. Wł. Kucharskiego. Dalej idzie jedna z najlepszych powieści Kraszewskiego „Staropolska miłość“.

Senzacją w świecie literackim będzie tomik „Wybór pieśni Horacego“ w nowym przekładzie Dra Tadeusza Węclewskiego, poprzedzony wstępem prof. Uniw. lwowskiego Dra Kowalskiego. Tłumaczowi udało się oddać ody poety rzymskiego w tej samej formie, takim samym wierszem i taką samą zwrotką, jaka jest w oryginale, a mimo to niegdyś tłumaczyć nie zadał gwałtu językowi i nie urobił nic z myśli i waloru poetycznego pierwowzoru.

Nareszcie przynosi nowa seria Biblioteki Powszechnej arcydzieło dramatyczne w trzech częściach „Wallenstein“ i „Poezie“ Schillera — całą trylogię dramatyczną po raz pierwszy w całości, mianowicie z prologiem, który dotychczas nie był spolszczony, a poezje w najlepszych przekładach polskich zebrane i wydane przez prof. Dra Alberta Zippera.

SERCE

RENE BENJAMIN. Genjusz, czyli codzienny żywot Balzaca. Przełożył Leo Belmont. (Z cyklu: Marzyciele i bojownicy). Instytut Wydawniczy „Renaissance“ (str. 256). — Twórcza męka artysty słowa na ciennistych drogach do sławy nieśmiertelnej i głębokie tajemnice genjusza, obraz dziwactw i namietności „Szekspira Francji“, dzieje jego miłości do mądrej i pięknej Polki, — wszystko to znalazło przepiękny wyraz w tem niepospolitem dziele.

EDGAR WALLACE: Król nocy. Powieść. Przełożyła Maria Kreczowska. (Z cyklu: Najpiękniejsze powieści kryminalne). Instytut wydawniczy „Renaissance“.

EDGAR WALLACE: Twarz o zuroku. Powieść. Przełożył Dr. Stępowski. Instytut Wydawniczy Renaissance (str. 326). Chesterton pisze o powieściach Wallace'a, że są to bezwzględnie najlepsze powieści kryminalne, jakie kiedykolwiek czytał.

ANDRZEJ MAUROIS: Dziecię słońca. Powieść o Shelleyu. — Z upoważnienia autora przełożyła Z. Rabska. Instytut Wydawniczy Renaissance (str. 267). — Romans życia największego poety Anglii o duszy promienistej i jasnej, jak dzień skłoczony. — Dzieje przyjaźni boskiego pieśniarza Shelleya i demonicznego lorda Byrona.

EMILJA ZIENKOWICZOWA: Lulu na Riwierze. Powieść. Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa 1929 (str. 264).

Z CYKLU MONOGRAFIJ ARTYSTYCZNYCH NAKŁADU GEBETHNERA I WOLFFA wyszły dwa nowe tomiiki z licznymi reprodukcjami: Tom XIX. Władysława Kozickiego o K. Sichulskim i Tom XX. Mieczysława Wallisa o St. Noakowskim.

KAROL HŁAWICZKA: Sołecz polski. Podręcznik czytania nut głosem, oparty na polskiej pieśni ludowej, przeznaczony dla szkół powszechnych, średnich, zawodowo muzycznych i seminarjów nauczycielskich. Nakład Gebethnera i Wolffa.

KURACYJNE

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Reforma ubezpieczeń społecznych

Dnia 1 marca odbyło się w Sejmie pierwsze czytanie projektu ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Projekt ustawy o ubezpieczeniu społecznym normuje dotychczasowe ubezpieczenie na wypadek choroby, oraz robotnicze ubezpieczenie wypadkowe (ubezpieczenie wypadkowe pracowników umysłowych będzie włączone do ich ubezpieczenia emerytalnego), oraz wprowadza na obszarze całego państwa ubezpieczenie robotników na starość, na wypadek niezdolności do zarobkowania, oraz zaopatrzenia wdów i sierót na wypadek śmierci żywiciela rodziny. Ubezpieczenie wykonywać będzie jednolita organizacja, której najniższą instytucją będzie Kasa Ubezpieczeń Społecznych, wreszcie najwyższym Związek Zakładów Ubezpieczeń Społecznych, jeden w całym państwie z siedzibą w Warszawie.

Kasy Ubezpieczeń Społecznych wykonywać będą wszystkie czynności wymagające bezpośredniego porozumienia z ubezpieczonymi i pracodawcami, oraz przeprowadzać będą ubezpieczenie na wypadek choroby. Zakłady Ubezpieczeń Społecznych, których będzie kilka w całym państwie mają za zadanie koordynowanie leczenia, zawieranie umów z lekarzami, podejmowanie akcji uprawniającej biurowość w Kasach, decydowanie o świadczeniach długoterminowych, oraz zarządzanie rezerwami tych ubezpieczeń. Związek Zakładów przewidziany jest dla skoordynowania wszystkich czynności tyterorjalnych Zakładów. Powyższa organizacja ułatwi zadania pracodawcom i ubezpieczonym, którzy obecnie mają do czy-

nienia z trzema odrębnymi instytucjami.

Składka na ubezpieczenie wynosić będzie 12 procent zarobków robotniczych, z czego 8 procent płacić będzie pracodawca i 4 proc. pracownik, zmniejszy ona zatem ciężary wynikające z ubezpieczenia dla najbardziej pod tym względem obciążonych dzielnic, więc dla województwa poznańskiego i pomorskiego i dla Górnego Śląska (powiększy je natomiast dla pozostałych dzielnic).

Świadczenia udzielane na wypadek niezdolności do pracy, oraz wdowom i sierotom znaczne wzrosną i będą odpowiadać potrzebom i dążeniom nowoczesnym, świadczenia na wypadek choroby nie będą się różniły od świadczeń udzielanych obecnie przez Kasy chorych. W zarządach Kas Ubezpieczeń i Zakładów większość będą mieli pracownicy, w Komisjach Rewizyjnych — pracodawcy. W instytucjach Ubezpieczeń Społecznych przewidziany jest bezpośredni udział czynnika rządowego w osobach prezesa i nominatów w Zakładach i w Związku Zakładów, oraz wpływ tego czynnika na działalność instytucji przez zatwierdzanie, powołanie i zwalnianie dyrektorów, lekarzy naczelnych i matematyków, prawo decyzji przy wszelkich wstrzymaniach uchwał. Władzę nadzorczą nad Zakładami i Związkami wykona Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, nad Kasami — przewodniczący Zakładu — urzędnik państwowy. W ten sposób projekt wprowadza element ściśle fachowy do kierownictwa instytucjami ubezpieczeniowymi i wzmacnia nad nimi nadzór państwa.

W sprawie koncesyj na hurtownie monopolowe i wolne składy soli

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż sprawy koncesyjne, dotyczące hurtowni monopolowych, wolnych składów soli itd. załatwiane są wyłącznie przez Departament Akcyjny i Monopolowy, ogromną sumą przeszło dwóch miliardów dolarów, wobec czego zwracanie się w tych sprawach ustnie lub pisemnie do Dyrektora Departamentu ogólnego Ministerstwa Skarbu p. Starzyńskiego jest bezprzedmiotowe, gdyż dyrektor tego Departamentu z powodu nawału pracy i zbyt wielkiej ilości pism w tych sprawach nie jest nawet w stanie odpowiadać a nie, a nie przyjmować interesentów w tych sprawach.

Normalizacja materiałów budowlanych

Wobec bliskości rozpoczęcia sezonu budowlanego polski komitet normalizacyjny szczególną wagę zastrzegł w ostatnich tygodniach na opracowaniu norm dla materiałów budowlanych.

Praca ta spoczywa w rękach komisji budowlanej, składającej się z 5 podkomisji: ceramicznej, cementowej, części drzewnych i drzewnej części metalicznych. Komisja budowlana znajduje się w ścisłym kontakcie z ministerstwami robót publicznych i spraw wojskowych, od których otrzymuje odnośne wskazówki.

Sprawa normalizacji cegły została już opracowana całkowicie. Bliskie zakończenia są również prace nad normalizacją dachówek. Normalizacji również poddane będą drzwi, okna oraz inne części drzewne, używane w budownictwie jak również drzewo tarte i pilowane oraz stropy drewniane, przyczem wszystkie normy po ich uzgodnieniu zostaną ogłoszone w osobnych zarządzeniach.

Największa instytucja finansowa w Stanach Zjedn.

W związku z fuzją dwóch wielkich banków Guaranty Trust Company i National Bank of Commerce, podnieść wypada, że tym sposobem utworzona została największa instytucja bankowa w Stanach Zjednoczonych. Prezesem Rady Nadzorczej nowego banku będzie James Aleksander, a prezydentem banku — William Potter Bank of Commerce podniesie swój kapitał do 30 milionów

dolarów, zapomocą emisji 5 milionów dolarów nowych akcji, które po cenie 100 par otrzymają dzisiejsi akcjonariusze. Kapitał akcyjny Bank of Commerce oraz kapitał akcyjny Guaranty Trust, wynoszący 40 milj. dolarów, wymienione będą na akcje nowej instytucji, która rozporządzać będzie ogromną sumą przeszło dwóch miliardów dolarów. Jest to suma większa, niż ta, którą rozporządzał największy dotychczas bank w Stanach Zjednoczonych — National City Bank. Tylko pięć banków na świecie rozporządza większymi kapitałami, a mianowicie banki angielskie Midland Bank, Lloyds, Barclays, Westminster i National Provincial Bank. Guaranty Trust Company założona została w r. 1864, zaś National Bank of Commerce w 1839 r. Połączenie się tych dwóch instytucji wywołało pogłoski o dalszych podobnych koncentracjach. Mówią, że obecnie przyjdzie kolej na połączenie National City Bank i Equitable Trust. W obu tych instytucjach bankowych poważnie zainteresowaną jest grupa Rockefellerów.

UTWORZENIE PAŃSTWOWEJ RADY POCZTOWEJ ORAZ DYREKCYJNYCH RAD POCZTOWYCH. Sfery gospodarcze zwróciły się do ministra przemysłu i handlu z projektem utworzenia Państwowej rady pocztowej oraz dyrekcyjnych rad pocztowych. Jak się dowiadujemy, wkrótce izby przemysłowo-handlowe zajmą stanowisko w tej sprawie i wystąpią z jednomyślnym postulatem.

PRZED PODWYŻKĄ CEN ŻELAZA? Na ostatnim posiedzeniu syndykatu hut żelaznych w Katowicach uchwalono wystąpić do ministra przem. i handlu z żądaniem o zatwierdzenie podwyżki cen żelaza do wysokości 10 proc. Przemysłowcy uzasadniają tę podwyżkę wzrostem cen żelaznego, zaprowadzeniem 8-godzinnego dnia pracy w hutach na Śląsku, oraz rzekomym wzrostem zarobków robotniczych. Nowa ta podwyżka w razie jej zatwierdzenia spowodowałaby znaczne obciążenie żelaznego przemysłu przetwórczego, oraz przemysłu budowlanego, które i tak pracują w ciężkich warunkach.

NOWY STOP METALI NA BILON. W Ministerstwie Skarbu złożono ofertę zagraniczną na nowy rodzaj stopu metali przeznaczonych do wybijania bilonu. Jest to rodzaj niklu, który nie czernieje i nie ulega wytarciu.

Salon krawiecki SZYMONA ELSNERA przy ul. Gertrudy L. 24. — Tel. 2928

poleca materiały najmodniejsze, wykonanie pierwszorzędne, ceny i warunki przystępne. 551x

INFORMATOR GOSPODARCZY

S. H. R.: Urząd Skarbowy ma prawo przeglądać w przedsiębiorstwie Pańskim księgi handlowe i sporządzać sobie wyciągi. Nie może jednak żądać przedłożenia w tym celu ksiąg w urzędzie skarbowym.

W. W. TARNÓW: Uzyskanie ulgowego paszportu handlowego zasadniczo nie jest zależne od kategorii patentu.

„ZAŁATWIENIE PILNE“, PRZEWORSK: 1) Narazie jeszcze nie ogłoszono bliższych szczegółów co do wydania legitymacji i zniżek kolejowych na wystawę krajową w Poznaniu. 2) Wątpimy, czy prośba taka do Dyrekcji Kolei odniesie skutek.

M. S. KRAKÓW: Jeżeli objął Pan przedsiębiorstwo handlowe po żonie, to jest Pan odpowiedzialny za podatek przemysłowy za lata ubiegłe. Może Pan ewentualnie wnieść prośbę o darowanie odsetek zwiłki.

PAULINSKA 16: Kurs dolara wynosił 30. III. 1922 — 3,852 mkp., 20. V. 1922 — 4,092, 26. VII. 1922 — 5,880, a 8. I. 1923 — 19,255.

STAŁY ABONENT: Kursy tych walut w podanym przez Pana dniu były te same jak obecnie.

GEISELA-VEREIN: Proszę się zwrócić do odpowiedniego towarzystwa z odpowiednim zapytaniem. W bliskim czasie mas prawa ta być uregulowana w drodze umowy międzynarodowej z Austrią.

J. A. Z.: Patrz poprzednią odpowiedź.

STAŁY CZYTELNIK W PODGÓRZU: Rzemieślnik, zatrudniający tylko jedną siłę pomocniczą, nie jest, według niedawnego orzeczenia Sądu Najwyższego, obowiązany do wykupienia patentu.

NADEŚLANE.

Za rubryką tę redakcja nie odpowiada.

Wszelch nauk lekarskich

Dr. med. Jakób Tiger

były długoletni lekarz klinik berlińskich osiedlił się 575

w Jordanowie (Rynek)

LEKARZ DENTYSTA

JAKÓB WANDSTEIN

ordynuje

w TARNOWIE, przy ul. Kapitulnej 10 obok placu Rybnego 408g

Okazuje się, że

PORCELANE i KRYSZTAŁY

z fabryk krajowych i zagranicznych 571er

najkorzystniej

kupuje się w znanej ze solidności firmie

JOZEF STEINMETZ KRAKÓW ulica Bracka 3

KOMERCJALISTA

były prokurent poważnych zakładów przemysłowo-handlowych z wieloletnią praktyką we wszystkich dziedzinach, pracowita i sumienna siła poszukuje odpowiedniej posady w przemyśle lub handlu. Referencje pierwszorzędne. Łaskawe zgłoszenia „Sub pilność i solidność“ do Administracji „Nowego Dziennika“. 582x

UWAGA!

Nowo otwarty Magazyn konfekcji damskiej poleca na sezon wiosenny najnowsze modele po cenach konkurencyjnych

Henryk Fink, Grodzka 9, I. m.

Przyjdź osobiście albo na dechę

charakter pisma, zakomunikuj mi, jak, mając uroczona, otrzymasz szczegółową analizę charakteru, określenie zaleń, wad, zdolności, przeznaczenia. Nadeślad zł. 2 (można znaczki pocztowe) Warszawa, psychografolog, Szyller Szkolnik, Nowowiejska 32, Redakcja „Swit“

NAJNOWSZE MATERIAŁY NA FIRANKI

poleca fabryka firanek

M. WEITZ, KRAKÓW, UL. GRODZKA L. 71 2459x obok Wawelu końcowy sklep

Z okazji zaręczyn p. Mani Traubówny z p. Benjaminem Fischem zasyła serdeczne gratulacje 580 Franja Schwarzwona.

Wiadomości z kraju

List z Rzeszowa

Z okazji rozpoczęcia piątej „Alijah“. — Wiec lokatorów. — Zmiany w Sądzie. — Ujęcie niebezpiecznych bandytów.

Rzeszów, 14 marca.

Staraniem tut. org. „Hechaluc“ odbył się onegdaj wieczorek z okazji otwarcia bram Palestyny w związku z rozpoczynającą się piątą „Alijah“. Na program złożyły się: zagajenie wygłoszone przez przewodn. org. „Hechaluc“ p. Brücknera, chór młodzieży, jednoaktowy dramat, deklamacja i kilka pięknie wykonanych żywych obrazów. Czysty dochód z tego sympatycznego wieczorku młodzieży chalucowej został przeznaczony na cele wychowawcze chalców.

Wniesiony przez Rząd do Sejmu projekt podwyżki czynszów spotkał się i u nas z ostrą krytyką wszystkich prawie sfer ludności. Dowodem tego był tłumny wiec lokatorów odbyty dnia 10 b. m. w sali Rady Miejskiej, na którym zebrali się bardzo licznie urzędnicy, kupcy, rzemieślnicy i robotnicy. Referencje zebrał przewodniczący stow. ochrony lokatorów Dr. Wang i Dr. Hopfen przedstawili w swoich referatach obecną sytuację gospodarczą Państwa, która nie pozwala na wprowadzenie w życie rządowego projektu o podwyższeniu czynszu. Wywody mówców zostały przyjęte z żywym uznaniem, a przedłożone rezolucje ostro protestujące przeciw nowemu ciężarowi ludności miejskiej zostały jednomyślnie uchwalone. Uchwalono zarazem zwrócić się ze stosownym memorjałem do Rządu, Sejmu i Senatu, oraz wezwać Radę Miejską, by, jak inne reprezentacje gmin miejskich, zaprotestowała przeciw nowemu projektowi.

W związku z wejściem w życie nowej organizacji sądownictwa utworzono nowy etat sędziowski w tutejszym sądzie grodzkim dla spraw cywilnych i wekslowych, który obejmuje dotychczasowy sędzia grodzki w Łańcucie Górski mianowany ostatnio sędzią sądu okręgowego w Rzeszowie. W tut. sądzie okręgowym przeniesiony został w stan spoczynku sso. dr. Samolyk, dotychczasowy wiceprzewodniczący karnego senatu apelacyjnego, a na jego stanowisko powołano sso. dra Byszewskiego, dotychczasowego przewodniczącego t. zw. karnego senatu jednostkowego, które to stanowisko obejmuje obecny naczelnik sądu grodzkiego w Tyczynie dr. Kuliński. Dotychczasowy wiceprzewodniczący cywilnego senatu apelacyjnego sso. Bojdecki został mianowany wiceprezesem sądu okręgowego w Nowym Sączu, a jego miejsce zajął sso. Kukulak dotychczasowy wiceprzewodniczący trybunału cywilnego I. instancji. W miejsce podprokuratora dra Szewczyka, przeniesionego w tym charakterze do Nowego Sącza, powołano dra Jedliczkę sędziego grodzkiego w Zmigrodzie.

Dnia 2 bm. ujęto w stodole w Zalesiu podczas obławy Florjana Zabkowskiego podejrzanego o ciężkie uszkodzenie ciała dwóch posterunkowych PP. (o czym swego czasu doniosłem) i wiele innych rabunków. Zabkowski przyznał się częściowo do zbrodni mu zarzuconych i wyjawiał swoich spółników niejakiemu Piotra Wijowskiego i Ludwika Kielara, który (jak doniosłem) został pod-

czas grudniowej kadencji przysięgłych uwolniony od zbrodni morderstwa po poprzednim dwukrotnym skazaniu na śmierć. Wspomnianych zbrodniarzy wraz z Matyldą Śniegowską, która ich ukrywała, odstawiono do więzień tut. sądu okręgowego. Rad.

List z Przemyśla

W obliczu odwilży odwilży. — Z Rady miejskiej. — Wypuszczenie na wolną stopę p. Lothringera.

(Kor. wł.) Przemyśl, 15 marca.

Starostwo tut. wspólnie z magistratem poczynił pierwsze przygotowania dla akcji przeciwpowodziowej. Wszystkie miejscowości leżące w pobliżu Sanu i Wjaru a narażone na ewentualną katastrofę, przydzielono do ośmiu utworzonych oddziałów ratowniczych. Akcją ratowniczą nad oddziałem przemyskim, w skład którego wchodzi miasto oraz najbliższych ośm gmin, objął p. burmistrz Krogulecki. Znakiem ostrzegawczym zbliżającej się katastrofy będzie bicie dzwonów i sygnały syren kolejowych. Będzie rzeczą lokalnego komitetu na wypadek powodzi przygotować pomieszczenia dla dełożowanych rodzin.

Na ostatnim posiedzeniu Rady miejskiej referował wiceburmistrz dr. Reichman budżet gminy na rok 1929/30. Wedle preliminarza dochody przewidziane są na kwotę 3,163.000 zł, z czego na dochody zwyczajne przypada kwota 2,075.000 zł zaś 1,080.000 zł na dochody nadzwyczajne. Wydatki są preliminarzowane na kwotę 3,163.000 zł, w tem zwyczajne wynoszą 1,708.000 zł. nadzwyczajne 1,415.000 zł. Pod yskusji Rada uchwaliła odesłać budżet do komisji budżetowej, w skład której wybrano radnych: burmistrza Kroguleckiego, wiceburmistrza Reichmana (ref.), inż. Jawetza, dra Dobrzańskiego, inż. Bystrzyckiego, Abr. Laufera, gra Grossfelda, ks. dra Wasika, Złotnickiego, Stacha, Kuralkę, dra Zaczka i Smyczńskiego.

Aresztowany z powodu niedokładności kasowych przedstawiciel wielkich firm kolonialnych na Przemyśl jak Saturnia, Schicht i in. kupiec Maks Lothringer, został onegdaj wypuszczony na wolną stopę.

„BEZPIECZEŃSTWO“ W WARSZAWIE. Dla charakterystyki warunków bezpieczeństwa w Warszawie godzi się zanotować fakt następujący. Magistrat Warszawy zakupił i uruchomił samochód pancerny typu pół-wojskowego, dla przewożenia pieniędzy.

CÓ SZOSTA PANNA W ŁODZI ZOSTAJE STARĄ PANNĄ. Wedle ostatnich danych statystycznych, Łódź liczy obecnie przeszło 600.000 mieszkańców.

Na 100 mężczyzn przypada w Łodzi 108 kobiet, czyli, że co szosta zostaje starą panną.

EROTYCZNE TŁO SAMOBÓJSTWA 80-LETNIEGO STARUSZKA. Samobójstwo o niezwykłym charakterze miało miejsce w Warszawie przy ul. Frela 36. Okoliczności przedstawiają się następująco:

Przy ul. Grzybowskiej 56 mieszkał 80-letni staruszek Andrzej Kowalczyk. Przed dwoma laty staruszek pokłócił się ze swoją żoną młodszą od niego o kilka zaledwie lat Odtąd kłótnie stały się w pożyciu staruszków zjawiskiem dość częstym. Wkońcu żona opuściła Kowalczyka i za-

mieszkała w mieszkaniu syna przy ul. Frela 36. Teraz dopiero staruszek odczuł, że stracił ostatnią podporę. Skarżył się przed sąsiadami, że nie może żyć bez żony. Toteż sąsiedzi i krewni podjęli starania, aby staruszków pogodzić. Starania te rozbiły się początkowo o upór i ambicję staruszeki, onegdaj jednak wyraziła naroszenie zgodę na powrót do męża. Uprzednio — w myśl życzenia jej miał przyjść do niej mąż, by prosić ją osobiście o przebaczenie. Kowalczyk, płacząc z radości, zadośćuczynił starczemu kaprysowi żony. W pewnej chwili Kowalczykowi oświadczyło, że mąż już nie podobą się jej...

Staruszek opuścił mieszkanie. Po upływie kilku godzin wrócił, przyniósł z sobą flaszkę lugu i wychylił pół butelki gryzącego płynu. Niezwykłego desperata w stanie b. ciężkim odwieziono do szpitala Dz. Jezus.

Z życia młodzieży akademickiej.

Walny Konwent Wyborczy SKA. „Emanah“

Onegdaj odbył się Walny Konwent S. K. A. U. J. „Emanah“. Po odczytaniu protokołu z ostatniego Walnego A. C. składa senjor J. Schächter sprawozdanie za ubiegły semestr. W krótkim szkicu przedstawił referent tok prac związku, charakteryzując zwłaszcza nader owocną pracę na terenie stow. Ognisko, funduszy palestyńskich i pracy kulturalnej. Walny Konwent uchwalił po wysłuchaniu sprawozdania, jakoteż referatu kasowego — uznanie dla ustępującego senjoratu, z szczerem podziękowaniem dla Bb. J. Schächtera i I. Szuberta. Po dokonaniu wyboru władz w składzie: J. Schächter — senjor, I. Szubert — cosenjor, E. Fenićhel — fuksmaior, J. Rumpier — scriptor, — Konwent uchwalił wyrażenie podziękowania: Redakcji „Nowego Dziennika“ za pomoc okazaną w pracy, starym Panom za ich aktywność i owocną współpracę w ubiegłym semestrze. Po załatwieniu wszelkich innych wniosków dotyczących się spraw ściśle wewnętrznych Bb. senjor zamknął Konwent z wezwaniem do Braci, by w kontynuowaniu pracy przez obecny senjorat okazali się nadal lojalnymi i dyscyplinowanymi członkami Organizacji Sjońskiej i Korporacji.

REPERTUAR TEATRÓW KRAKOWSKICH

KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI

Niedziela: 3:30 pop. i 8:30 wiecz. „Hulaj Kapcan!“ (występ „Azazelu“).

TEATR IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO

Niedziela: pop. „Pod zarządem przymusowym“ (ceny zniesione); wiecz. „Muszka“.

Poniedziałek: „Krakowiacy i górale“ (ceny zniesione); wiecz. „Madame Sans Gene“ (przedst. popularne — ceny zniesione).

TEATR REWJOWY „GONG“ (UL. RAJSKA)
(codziennie dwa przedstawienia o g. 7-ej i 9-ej.)

Niedziela: „Tilli bom“ (3 przedstawienia — gość. wyst. Jerzego Borońskiego).

Poniedziałek: „Tilli bom“ (gość. wyst. Jerzego Borońskiego).

ROZMAITOSCI

Nobile broni się

„United Press“ ogłasza rozmowę z generałem Nobilem, który usiłuje zrehabilitować się w oczach opinii publicznej. Nobile zaznaczył, że nie popełniono żadnego błędu przy kierowaniu statkiem „Italia“. „Nie jestem w stanie wystąpić przeciwko oskarżeniu, ponieważ go nie znam — oświadczył Nobile. „Dotychczas nie wiem nawet, co ono zawiera. Jeśli się mnie oskarża o rozmaite błędy, powinno mi się dać możność obrony. Nie mogę też odpowiedzieć na krytykę w sprawie składu załogi „Italii“, ponieważ nie wiem, do czego się ta krytyka odnosi. Żaden z członków komisji śledczej nie miał tych właściwości, by być kompetentnym sędzią w tej sprawie. Warto zaznaczyć, że przed komisją zjawił się w roli świadka pewien wyższy oficer, który przed trzema laty skazany został na miesiąc twierdzy za czyn przeciwko mnie skierowany. W sprawie uratowania mnie jako pierwszego przez lotnika Lundborga nie mam nic do dodania do słów samego Lundborga i Behouneka“.

Mróz jako tortura

Nowojorski szef policji Crower Wahlan wpadł na oryginalny pomysł, by z panujących mrozów ucz-

nić torturę dla wydobycia zeznań od aresztowanych. Ujęto mianowicie pewnego sprawcę napadu bandytów na policjanta, który jednak nie chciał absolutnie wydać swoich spółników. Na rozkaz dyrektora po lićji rozebrano go i wsadzono go do zimnej celi. Po półgodzinnym w niej pobycie wydać bandytę swoich spółników. Szef nowojorskiej policji tak tak du mny ze swego wynalazku, że nie obawia się nawet głosów prasy. Działo się to w Nowym Jorku w lutym 1929 roku!

Cwiczenia wojskowe przy 25 stopniach mrozu

Komisja wojskowa Izby francuskiej rozpatrywała interpelacje wniesione przez posłów w sprawie ćwiczeń francuskiej armii okupacyjnej podczas niedawnych bardzo silnych mrozów. Minister spraw wojskowych Painleve wszczął w tej sprawie dochodzenie i złożył komisji wojskowej swe sprawozdanie o rezultatach śledztwa. Okazało się, że rzeczywiście odbywały się nieraz przy 25 stopniach mrozu marsze i ćwiczenia, co wywołało nie tylko choroby, ale nawet i wypadki śmierci. Socjalistyczny organ „Populaire“ donosi w związku z tą sprawą, że do 5 marca br. zmarło w pojedynczych garnizonach armii okupacyjnej w Nadrenii 348 żołnierzy. Wdrożono postępowanie dyscyplinarne przeciwko jednemu generałowi i kilku wyższym oficerom.

Stracenie „człowieka, który miał tysiąc kochanek“

W Liverpoolu dokonano wyroku śmierci przez powieszenie na osobie 21 lat liczącego mordercy kobiet, Reginalda Clarke. Clarke zadusił swoją gospodynię, ponieważ zażądała od niego zapłacenia czynszu. Usiłował też udusić córkę gospodyni, ale w ostatniej chwili mu przeszkodziła. Studiował on na uniwersytecie Princeton w Stanach Zjednoczonych, gdzie uchodził za jednego z największych urodzieliści kobiet. Następnie przeniósł się do Anglii, gdzie dalej uprawiał swój proceder. Miał też niebywałe powodzenie u kobiet, stąd pochodził jego przydomek „człowiek, który miał tysiąc kochanek“. Proces przed trybunałem karnym w Liverpoolu trwał tylko pięć minut. Na pytanie bowiem przewodniczącego trybunału, czy poczuwa się do winy, odpowiedział Clarke lakonicznie głośno: „tak“. Na następne pytanie, czy zdaje sobie sprawę, że czeka go kara śmierci, odpowiedział znowu „yes, lord“, wobec czego sędzia zamknął rozprawę i wydał wyrok śmierci, który obecnie został wykonany.

— KOŁO ŻYD. PRAC. UMYŚL. „AWODAH“ (Rynek Gł. 29). Dziś, o godz. 6.30 wiecz. plenarne zebranie członków, połączone z referatem Dra Terły.

2. Auerbach	35. Se8 — g7
3. Henneberg	15. d5 × c4
6. Inz. Hoffmann	
7. Bakon	31. Sc5 × e6
8. Kampf	19. Ld6 — c7
9. Frey	16. Lg2 — h3
10. Izales	1. c7 — c5

NOWOŚCI WIOSENNE na płaszcze i podszewki już nadeszły DOM JEDWABIU TÜRKEL i Ska Kraków Florjanska 22

Z MODY.

strojne sukienki dla małych panienek

Każda z pań, mająca córeczki w wieku od 10—14 lat, przyzna (choć niejedna z westchnieniem), że dzieć toaletę dziewczynki odgrywa ważniejszą rolę, niż dawniej. Kto nie chce swego dziecka narazić na niepotrzebne upokorzenie, musi dbać o to, by dzieło czyniła, idąc z „wizytą”, czy na większe zebranie dziecięce, była starannie i gustownie ubrana.

Małe kobiety rozumieją się aż nadto na modzie i strojach, a ich ostre języczki i pogardliwe spojrzenia potrafią dokuczyć źle ubranej odzieżce. Podaje my dziś parę sukienek zgrabnych i niezbyt skomplikowanych.

A) Ładna sukienka dla większej panienki z lekkiego materiału wełnianego. Spódniczka układana w fałdy, jumperek otwarty i wyrucony z gładką kamizelką tego samego koloru. Przybranie stanowią wstążki atłasowe, czarne i różowe rysowane.

Następna sukienka z szaro-niebieskiej wełny, składa się z długiego luźnego staniczka, trochę przypomi-

nającego dawne mody, i plisowanej maszynowo spódniczki. Mankiety i kołnierzyk z śnieżno-białego cienkiego płótna, dziergane i haftowane, odbijają efektywnie od czarnej fularowej krawatki w niebieskie grochy.

C) Sukienka z białego płótna prosta i wygodna do wkładania, jak i do prania. Przybranie stanowią kołnierzyk i wąskie mankiety z złotego płótna oraz wazniutka czarna krawatka.

Bardzo prosta, a w swej prostocie szykowna i elegancka jest sukienka D). Cała jest z granatowej wełny, krajana jest nieco kłoszowo w formie kitla. Z przodu ułożona w pięć kontrafaldów, które do pasa zastępowano, a od pasa mocno zaprasowano i luźno puszczono. Pasek z tej samej materii i z takiej go materiału kieszonki, kołnierzyk i mankiety z białego gładkiego jedwabiu, granatowa kokardka pod szyją, oto wszystkie szczegóły tej nieskomplikowanej, a wytwornej sukienki.

Stawiam kandydaturę p. Trzcńskiego ...

Wiem, że głos mój przejdzie bez echa, że jest już nawet spóźniony. Zabieram jednak głos w dyskusji, by dać wyraz opinii, która nie jest zainteresowana ani w obronie, ani w goniące przeciwko p. Nowakowskiemu. Strącamo go już i tak z „tarpejskiej skały”, jak się dowcipnie wyraził p. prezydent Rolle, zapomniawszy jednak na swe usprawiedliwienie przytoczyć argumenty uzasadniające tak nagłą u niego zmianę frontu. Przypominamy sobie dobrze, jak p. prezydent Rolle w rozmowie ze współpracownikiem jednego z dzienników krakowskich na tle afery konkursowej, którą zainicjował i przeprowadził p. Świątek, a której konsekwencje zbyt pośpiesznie wziął na siebie p. Nowakowski, stanowczo zapewnił, że zamierza odnowić z p. Nowakowskim umowę, na dalsze trzy lata. Znajdźcie to czarno na białym w „Głosie Narodu”.

„Erkläre mir, Graf Oerindur,
Diesen Zwiespalt der Natur!”

Albo pozostawmy tę czarującą, niekonsekwentną konsekwencję naszemu prezydentowi i ubogiemu

prezydentowi są tylko ludźmi i łatwo ulegają ogólnej hipnozie. Nie chcę też wiele mówić o zasługach, czy wadach p. Nowakowskiego, nie nadszedł bowiem jeszcze czas do napisania nekrologu jego dyrektorskiej działalności. Chciałbym poruszyć sprawę zasadniczą: interesuje mnie głównie pochybność Rady Miejskiej do zmiany systemu prowadzenia teatru. Interesuje mnie też osoba nowego dyrektora naszej sceny miejskiej.

Być może, że p. Nowakowski okazał się niezdolnym do prowadzenia teatru, był jednym słowem człowiekiem „nie na miejscu”. Osobiście tego poglądu nie podzielam, ale przyjmuję jako przesłankę dyskusji rzekoma, czy rzeczywista nieudolność p. Nowakowskiego. Wynika z tego jasno, że należy zmieścić osobę dyrektora, ale nie wynika konieczność zmiany systemu. W rezultacie dyskusji otrzymaliśmy jednak sytuację, którą najlepiej charakteryzuje niemieckie przysłowie, mówiące nam o wylaniu razem z wodą z wanny — i dziecka.

Nie mogę jednak ustąpić, że nie znalazł się

dzierżawca, któryby z własnych funduszy chciał pokrywać konieczny deficyt takiego teatru, jak krakowski. Kraków jest małym miastem, nie można go więc porównać z taką Warszawą i powoływać się na p. Szyfmana. Inne są stosunki w Warszawie, inne w Krakowie. Nasz teatr jest reprezentacyjny, musi mieć swą linię, która nie zawsze przynosi dochody. Szyfman w Warszawie ratuje sytuację innym teatrem, a zresztą warto wskazać na okoliczność, że prasa warszawska ostro atakuje teraz p. Szyfmana za obniżenie poziomu repertuaru. Nie można też powoływać się na stosunki przedwojenne. Wówczas istniał tylko jeden teatr, który był obliczony na całą Polskę, wszak Kraków był wówczas Meiklą Polski! Nie prosperowały wówczas kinoteatry, których teraz mamy aż ośm. A te kinoteatry wcale, pokazuje przynoszą miastu dochody, bo około 600.000 złotych. Jeśli więc miasto dokłada do jedynej sceny w Krakowie około 300.000 złotych, ma jeszcze w każdym razie około 300.000 złotych z kinoteatrów. Kinoteatry doskonale więc opłacają teatr dramatyczny!

Jeśli się teatr odda w dzierżawę, zmieni się tylko forma, bo treść pozostanie ta sama. Miasto dokładać będzie pod innym tytułem, tracąc wyłączny wpływ na prowadzenie teatru. Bo jeśli było dotychczas źle, to tylko dlatego, że miasto swego wpływu nie chciało wykorzystywać, że komisja teatralna była tylko czczą formalnością, pustą dekoracją!

Ale sprawa jest już przesądzoną. P. prezydent Rolle, chociaż sobie zdaje sprawę z niebezpieczeństwa eksperymentu, nie ma jednak ochoty przeciwstawiać się całej tej zabawie. Pomówmy więc o osobie przyszłego dyrektora, którym ma zostać p. Leszczyński.

Jest to bezsprzecznie jeden z najzdolniejszych i najsympatyczniejszych aktorów polskich. Będzie być może lepszym politykiem teatralnym i nie dopuści do tego, by go po trzechleciu dzierżawy strącono ze „skały tarpejskiej”, ale czy będzie lepszym reżyserem od p. Nowakowskiego? O reżyserskich zasługach p. Leszczyńskiego dotychczas jakoś nie słysze liśmy, podczas gdy p. Nowakowski ma za sobą „Akropolis”, — prasa całej Polski powitała wystawienie „Akropolis”, jako czyn artystyczny najwyższej miary, — ma za sobą „Turandot” i „Krakowiaków i Goralów”, dwa prawdziwe cacka reżyserskiego kunsztu.

Ale p. Nowakowski nie może zostać. Jestem przekonany, że nawet nie chce zostać. Czyż jedynym aniōłem-zbawcą ma być p. Leszczyński?

Głośno wysuwam kandydaturę p. Trzcńskiego, renowego człowieka teatru, obecnego banitu i włóczęgę po Polsce. Nie jestem upoważniony przez p. Trzcńskiego, z którym w żadnej nie pozostaje styczności, do rzużenia jego nazwiska na szalę intrygi, czynię to na własną odpowiedzialność, bo świeczę w to wierzę, że p. Trzcńskiemu stała się krzywda w Krakowie. Losy srogo się mszczą. Obecnie p. Nowakowski odchodzi z Krakowa z tym samym żalem, z jakim pożegnał Kraków jego poprzednik.

Jestem przekonany, że i Kraków (i teatr w Polsce) tylko zyska, jeśli się p. Trzcńskiemu, temu fanatykowi teatru, kochającemu teatr całą duszą i znającemu go gruntownie, przywróci warsztat pracy.

M. Kanier.

Dancingi w magazynach — konkurencją kawiarni

Berlińskie magazyny, jak Tietz i Karstadt wprowadziły u siebie popołudniowe dancingi. Wywołało to oburzenie właścicieli kawiarni i restauracji, którzy nie mogą konkurować z tak bogatymi magazynami. Już teraz w Berlinie stało się zwyczajem, że uczęszcza się regularnie na obiady do tych magazynów, gdyż ceny są stosunkowo niskie, na co sobie zresztą te magazyny mogą pozwolić, albowiem stanowią to tylko haczykowe źródło ich dochodów. Mfagazyny w tej dziedzinie pracują nawet bez zysków, a kto wie, czy nie dokładają, wszak chodzi tu o propagandę. A teraz wprowadzono jeszcze poobiednie dancingi, które stały się prawdziwą zmorą dla kawiarni, ponieważ nie pobiera się tutaj żadnych wstępów, garderoba nie kosztuje, a ceny są bardzo przystępne. Być może, że „rewolucja” ta przyczyni się wogóle do zniżki cen po berlińskich kawiarniach i restauracjach.

Wyrok sądu apelacyjnego w procesie Hromady

Znaczne obniżenie pierwotnych wymiarów kary.

Wilno. 16. 3. PAT. Po dwutygodniowych rozprawach zapadł dziś przedpołudniem wyrok wileńskiego sądu apelacyjnego w głośnej sprawie członków białoruskiej włościańsko-robotniczej „Hromady”, skazanych za antypaństwową i wywrotową działalność. Sąd apelacyjny złagodził wyrok pierwszej instancji o tyle, że głównym winowajcom, byłym posłom: Taraszkiewiczowi, Rak-Michajłowskiemu, Miotle i Wołoszynowi, którzy byli pierwszym wyrokiem skazani na 12 lat ciężkiego więzienia, obniżył kary na 6 lat ciężkiego więzienia dla każdego.

Następnie sąd zniżył kary: 2 oskarżonym z 8 na 6 lat ciężkiego więzienia, 5-u z 6 lat ciężkiego więzienia na 3 lata domu poprawy, 2 z 6-ciu lat ciężkiego więzienia na 2 lata domu poprawy.

2 z 5-ciu lat ciężkiego więzienia na 3 lata domu poprawy, 3 z 4-ch lat ciężkiego więzienia na 2 lata domu poprawy i 4 z 3-ch lat ciężkiego więzienia na 2 lata domu poprawy. Ponadto sąd apelacyjny uniewinnił 3-ch skazanych pierwszym wyrokiem na 5 lat ciężkiego więzienia i 4-ch skazanych pierwszym wyrokiem na 4 lata ciężkiego więzienia. Pozatem sąd apelacyjny zatwierdził wyrok pierwszej instancji, mocą którego uniewinniony był dyr. gimnazjum białoruskiego Radosław Ostrowski, red. Antoni Łuckiewicz i trzech innych, przeciw którym uniewinnieniu prokurator złożył apelację. Wszystkim skazanym sąd apelacyjny zaliczył 14 miesięcy aresztu prewencyjnego, odbytego do roku pierwszej instancji, który zapadł w maju 1928 roku.

Zuchwały napad bandycki na ambulans pocztowy

Bandyci zrabowali około 140.000 zł.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Dębica. 16. 3. (K.A.D.) W pociągu osobowym dążącym z Dębicy do Rozwadowa zgłosił się na stacji Chorzelów do ambulansu pocztowego jacyś ludzie w mundurze kolejarzy i zawiadomili konwojenta pocztowego że z powodu rzekomego zepsucia się hamulca w wagonie ambulansu muszą go naprawić. Ponieważ jednak nie zdołali tego skutecznie, nim pociąg ruszył, przeto pozostali w ambulansie i między

stacjami na przestrzeni Pustków—Kochanówek dokonali obrabowania ambulansu, poczem konwojenta pocztowego wyrzucili na śnieg. O wypadku zawiadomiono policję, która natychmiast wyruszyła na miejsce wypadku z psem policyjnym. Wysokości zrabowanej sumy jeszcze nie ustalono. Wiadomo tylko, że do ambulansu na stacji Mielec załadowano 90.000 zł. Przypuszczalnie zrabowano około 140.000 zł.

Z SALI SĄDOWEJ

NIEMIŁA PRZYGODA MUSIAŁA.

Przed krakowskim Sądem okręgowym stał wczoraj Józef Musiał, górnik z Dąbrowy, oskarżony o zb. z § 81 uk. Wedle aktu oskarżenia, dnia 23 grudnia 1928 r. oskarżony podpisując uprzednio, usiłował się dostać do szynku Majera, by tam sobie „poprawić”. Wezwany przez szynkarza dla usunięcia pijaków przodownik Wolak wyrzucił awanturę, łacząc się z karczmą, atoli oskarżony wrócił tam. Gdy przodownik chciał siłą Musiału wyrzucić, ten porwał się na niego czynnie i stawiał mu opór przez wyrywanie mu szabli, czem chciał udaremniać urzędowanie. Oskarżony tłumaczył się stanem zupełnego pijactwa, przecząc, by porwał się czynnie na przodownika; za klingę szabli złapał dlatego, albowiem Wolak bez rzeczywistej potrzeby zamierzył się na niego szabłą i faktycznie ciężko go poranił. Św. Wolak, przodownik, zeznał, że szabli dobył dlatego, bo oskarżony zrobił ruch ręką ku flasce, sterczącej z kieszeni, tudzież, że oskarżony był tylko podпиты, a nie zupełnie pijany. Obrona zażądała przesłuchania licznych świadków dla stwierdzenia, że oskarżony w krytycznym czasie wypił przeszło 2 litry spytus, mieszanego w części z piwem. Sąd odmówił wnioskowi temu i zasądził Musiału za zb. z § 81 uk. na 5 miesięcy ciężkiego więzienia. Oskarżony wyroku nie przyjął.

Przewodniczył sso Dworżański, oskarżał Dr. Kułakowski, bronił adw. Dr. Seweryn Gottlieb.

Insp. Buszek uniewinniony

Cieszyn. 16. 3. (K.A.D.) W dniu wczorajszym zakończyła się przed tutejszym sądem przysięgłych 12-dniowa rozprawa przeciwko b. szefowi b. policji politycznej w Krakowie, insp. Stefanowi Buszkowi, oskarżonemu, jak już donieśliśmy, o zbrodnię nadużycia władzy urzędowej oraz o przywłaszczenie sobie wartości depozytu szpiega Hładisza (par. 101 i 182 ust. k.). M. in. zeznawał komendant wojewódzkiej policji państwowej inspektor Pilch. Po na radzie sąd przysięgłych uwolnił Buszka 12 głosami od winy i kary.

— ZWIĄZEK ZAWODOWY LITERATÓW POLSKICH W KRAKOWIE zawiadamia, że w niedzielę 24 bm. o godz. 4 popołudniu odbędzie się w Domu Artystów (plac św. Ducha) walne zgromadzenie członków Związku. Wrazie braku kompletu zgromadzenie z ważnością uchwał bez względu na ilość zgromadzonych członków odbędzie się o godz. 4 minut 30. — Za wydział Związku: Jan Pietrzycki, Józef Aleksander Galuszka.

Clagnienie loterii klasowej Dziesiąty dzień.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 16. 3. Dziś w 10-tym dniu ciągienia Państwowej Loterii Klasowej padła wygrana na następujące numery: 25.000 zł. wygrał nr. — 137471, 15.000 zł. — 77351, 10.000 zł. 173349, 5.000 zł. — 2798, 6042, 60359, 3.000 zł. rty: 51566, 127225, 143064, 2.000 zł. — 23099, 24738, 40136, 48228, 84670, 94950, 127778, 149484 152688, 155225.

Do zamknięcia kroniki

Sprawa wydzierżawienia teatru na komisji teatralnej

Miejska komisja teatralna pod przewodnictwem prezydenta miasta inż. Rollego obradowała w dniu wczorajszym nad znanym wnioskiem w sprawie oddania teatru miejskiego w dzierżawę. W toku dyskusji stwierdzono, że wpłynęły dwie oferty: znanego artysty dramatycznego p. Jerzego Leszczyńskiego oraz prof. Józefa Wiśniowskiego, który przed szeregiem lat prowadził miejski teatr powszechny.

Komisja wybrała subkomitet, złożony z radców Haekera i Rowińskiego, któremu zleciła prowadzenie rokowań z kandydatami. Subkomitet, korzystając z chwilowej obecności w Krakowie p. Jerzego Leszczyńskiego, nawiązał z nim przedwstępne rokowania w sprawie wydzierżawienia teatru miejskiego na sezon teatralny 1928/29.

— AMATOR KLAMEK I RYGLI. Baran Karol (lat 56) robotnik, zam. przy ul. Krakowskiej 1. 44 aresztowany został pod zarzutem kradzieży klamek, rygli, świderów i tp., nieustalonej na razie wartości.

— „GORDONJA” Dziś, w niedzielę, o godz. 4.30 popoł. sprawozdawcze zebranie plenarne.

— DLA „HEBRAISTY” złożyli w naszej administracji: S. M. Lazer Zł. 5.—, Dyr. S. Zehnirith Zł. 20.—, Szmuejł Tmidi 2.—, Do dnia dzisiejszego złożyło łącznie Zł. 294.—

Z powodu śmierci bl. p. Matki naszego członka p. Maurycego Süssera najgłębsze współczucie wyraża

Ż. K. S. Jehuda w Krakowie.

— ZAMIAST WIENCA na grób blp. Dyrektora Szymona Lewkowicza składa „Przemysł Superfosfatowy Warszawa” na rzecz Zakładu Wych. Sierót Żyd. w Krakowie, Dietla 64, Zł. 1000 (tysiąc). 491x

„Marka światowej sławy” znana od lat 40

Dla zdrowia dzieci! przez powagi lekarskie zalecany.

HAYA PUDER ANTISEPTICZNY I MYDŁO HYGIENICZNE dla niemowląt i dzieci

Tysiące podziękowań! Długoż żyłoby nasze dziecko, gdyby nie było HAYA. Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach. Główny skład wyrobu: S. HAY, aptekarz, LWOW

Z GIEŁDY

Giełda warszawska

Warszawa. 16. 3. PAT. Akeje: Bank Dyskontowy 139, 140, Bank Polski 172 i jedna czwarta, 172, Bank Sp. Zar. 85, Elektrownia Dąbrowa, Elektryczność 79, Siła i Światło 138, 140, Łazy 8, Wysocka 236, Lilpop 34.25, 34.50, Modrzejów 29 i jedna czwarta, 29, 29 i jedna czw., Starachowice 30.50 Borkowscy 12.50, 4-proc. prem. pożycz. inwest. 111 i jedna czw., 111 i pół, 5-proc. dolarowa 94 i trzy czw., 95, 5-proc. konwersyjna 67, 5-proc. kolejowa 59, 10-proc. kolejowa 102 i pół, 8-proc. Listy zast. Banku Gosp. Kraj. 94.

Waluty: Holandia 357.20, 358.10, 356.30, Londyn 43.28, 43.39, 43.17, Nowy Jork 8.90, 8.92, 8.88, Paryż 34.83 i pół, 34.92, 34.75, Praga 26.39 i pół, 25.38, 26.41, 26.2, Szwajcaria 171.53, 171.96, 171.10, Sztokholm 233.26, 238.86, 237.66, Wiedeń 125.33, 125.28, 119.7, Włochy 46.70, 46.82, 46.58, Marka niemiecka 211.58.

Giełda poznańska

Poznańska giełda zbożowa z dnia 16. 3: żyto 33.90—34.40, pszenica 47.50—48.50, jęczmień przemysłowy 32 i jedna czw. do 33 i jedna czw., jęczmień browarowy 33 i pół do 35 i pół, owies 33.25—34.25, mąka żytnia 70-proc. 49.25, mąka pszenna 65-proc. 66 i jedna czw. do 70 i jedna czw. Uspokojenie spokojne.

Giełda wiedeńska

Wiedeń. 16. 3. PAT. Waluty i dewizy: Amsterdam 184.57—185.57, Berlin 168.62—169.92, Budapeszt 123.82 i pół do 124.12 i pół, Bukareszt 4.22 i jedna czw. do 4.24 i jedna czw., Nowy Jork 710.45—712.95, Oslo 180.40—190, Paryż 27.73 i pół do 27.83 i pół, Praga 21.02 i trzy ósme do 21.10 trzy ósme, Warszawa 79.61—79.92, Zurych 136.64—137.14, Amerykańskie 707.75—711.75, Niemieckie 168.37—168.97, Francuskie 27.82—27.98, Szwajcarskie 136.29—137.09, Czeskie 20.99 i trzy ósme do 21.11 i trzy ósme.

Papiery wartościowe: Hipoteczny 91, Kompas 15.40, Merkury 21.85, Czerniowiecka 67 i pół, Cement 128, Alpin 40.40, Krupp 11 i trzy czw., Rima 118.05, Zieleniewski 114 i jedna czw., Fanto 5 i jedna czw., Karpaty 10.74, Galicja 67.

Giełda zurychska

Zurych. 16. 3. PAT. Paryż 20.39, Londyn 25.23, Nowy Jork 519.95, Włochy 27.22, Hiszpanja 79.70, Holandia 208.25, Berlin 123.35, Wiedeń 73.04, Sztokholm 138.90, Oslo 138.65, Kopenhaga 138.60, Soffa 3.75 i jedna czw., Praga 15.39 i jedna czw., Warszawa 80.64 i pół, Białogród 9.12 i trzy czw., Ateny 6.72, Konstantynopol 2.55 i pół, Bukareszt 3.09, Helsingfors 13.90, Buenos Aires 218.50.

WIOSNA SIĘ ZBLIŻA!

Nie kupuj nowego obuwia!

Przefarbowane obuwie, znakomitym barwnikiem

„SKINOL-FARBA”

W 54 KOLORACH

niczem nie różni się od nowego

Do nabycia w drogerjach i składach farb

Przetw. Chem. „SKINOL”

Sp. z ogr. odp.

WARSZAWA, ZIELNA 52, tel. 31-78

Repr. KRAKÓW, Radziwiłłowska 24

Wolne posady

PODRÓŻUJĄCY dobrze wprowadzony w drogerjach, poszukiwany. — Z branży fotograficznej mają pierwszeństwo. — Zgłoszenia osobiste: „Pobunt”, Kraków, Mikołajska 6, między godz. 7 a 8 wieczór. 589er

MŁODY człowiek do biura dla prowadzenia kasy potrzebny. Zgłoszenia: „Starytka” 317. 588er

RUTYNOWANY urzędnik biurowy, ze znajomością branży drzewnej, piszący biegle na maszynie, poszukiwany natychmiast. Oferty z odpisami świadectw nadsyłać do Biura ogłoszeń Hławskie go, Sosnowiec. 577k

SZWACZKA umiejąca szyc na maszynie „Anita” potrzebna natychmiast. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Anita”. 590x

ZDOLNA modniarka i uczeniarka potrzebne zaraz do firmy: Jadwiga Cypes, Poselska 20. 499x

Posad poszukują

RUTYNOWANY konceptant poszukuje posady z dniem 1 kwietnia 1929. Zgłoszenia do kancelarii adwokata Dra Guttmanna w Jaworowie. 515x

BUCHALTER - bilansista, manipulant magazynowy, korespondent, poszukuje posady. Zgłoszenia pod „Absolwent” do Adm. „N. Dziennika”. 466g

POMOCNIK handlowy z branży galanterijnej i nożowniczej, z długoletnią praktyką, poszukuje posady. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Zaraz”. 466g

MŁODY urzędnik bankowy, dokładnie obznajomiony z buchalterią, pisanie na maszynie, jak wszelką pracą biurową, zmienia posadę do odpowiedniego przedsiębiorstwa. Łaskawo zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Wolna sobota” 466g

Nauka i wychowanie

STENOGRAFIJ polsko-niemieckiej szybko, najdokładniej najnowszą metodą, wyucza — Zofia Schöngutówna, Podbrzezie 2. 310g

CHCESZ OTRZYMAĆ POSADĘ? Musisz ukończyć kursy fachowe, korespondencyjne, profesora Sekulowicza, Warszawa, Żółwia 42. Kursy wyuczają listownie: buchalterii, rachunkowości kupieckiej, korespondencji handlowej, stenografii, nauki handlu, prawa, kalfigrafii, pisanie na maszynach, towaroznawstwa, angielskiego, francuskiego, niemieckiego, pisowni oraz gramatyki polskiej. Po ukończeniu świadectwa. — Żądajcie prospektów! 237e

Lokale

LOKAL o 2 obszernych, frontowych pokojach, z telefonem, róg Dieńdowskiej i Starowiślniej, do oddania na przedsiębiorstwo handlowo-przemysłowe. Najchętniej przystąpię do spółki z kapitałem. Zgłoszenia listowe: Biuro Blochowej, Kraków, Gertrudy 23. 468g

POKÓJ frontowy, umebłowany, obszerny z osobnym wejściem, dla panów do wynajęcia zaraz. Wiadomość: Grodzka 25, III. piętro. 330g

LEKARZOWI wynajmę obszerne mieszkanie w miasteczku blisko Krakowa. Warunki praktyki i karskiej doskonałe. — Czynsz normalny, bez odstępnego. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Felix”. 578x

JEDNEGO pana, jako drugiego do pokoju z osobnym wejściem, przyjmę. Zgłoszenia: Berka Josełowicza 19, II. piętro 467g

Sprzedaż

L. WYTWÓRNA szablonów wiedeńskich w Krakowie, oraz sprzedaż najlepszych farb do odbijania: Z. Karpeles, Zakład rysowniczy, Kraków, ul. św. Agnieszki 7. 469g

DO SPRZEDANIA urządzenie sklepowe. Zgłoszenia pod „K. 100” do Adm. „N. Dziennika”. 470g

ŚWIECZNIK żydowski 10-ramienny — sprzedaż: „Elektrogaz”, ul. Agnieszki 12. 586er

SINGERA maszyny do szycia rodzinne i rzemieślnicze. Endlówki Singera mało używane. Rower Puch i francuskie. Najtaniej i na raty: Dietlowska 109, naprzeciw P. K. O. — Kurs haftów bezpłatnie. 573er

LUSTRA meblowe. **LUSTR** toaletowe. **SZYBY** szlifowane: zwykle. — **RAMY** do **OBRAZÓW**, poleca najtaniej: Kornhauser, Starowiślna 21. Dogodne warunki spłaty 428g

„UNDERWOOD” i innych marek maszyny do pisania sprzedaje tanio na dogodnych warunkach — nowo otwarty skład: Kraków, Zwierzyńska 6. 2114x

przywóz:
od 1.28. do 31.28.
3 123 767 000 = 6

wywóz:
od 1.28. do 31.28.
2 298 877 000 = 6

Złoty medal na Wystawie w Katowicach 1927. — Zastępca na m. Kraków: S. Goldstein, Kraków, Józefińska 30. — Zastępca na Małopolskę: H. Gleicher, Tarnów.

DROGERJA pierwszorzędną w największym mieście Górnego Śląska, centrum handlu, korzystnie do sprzedania. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Drogerja”. 535x

Różne

3.000 DOLARÓW do ulokowania na pierwszą hipotekę w Krakowie. — Zgłoszenia: Kancelaria Dra Silbersteina, ul. Gołębia 3. 459g

WYNAŁAZCY! Doświadczony inżynier opracowuje nowe pomysły, zgłoszenia wynalazków do opatentowania, konstruuje i wykonuje modele. — Zgłoszenia pod „Wynalazki” do Biura Statlera, Kraków, Rynek 8. 587er

DO PIELEGNOWANIA chorych, położnic, w miejscu i w okolicach, polecają się dobrze wykształcone siostry pielęgniarzy. — Zakład Sióstr, Kraków-Podgórze, Józefińska 29. Telefon 2044 574er

NEUWIRTH Izaak, ur. 1904 r., w Rudniku n/S., — unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Nisko. 562x

SOLTYŚ Jan, ur. w Krzacie, p. Kołbuszowa, w roku 1900, unieważnia zgubione dokumenta wojskowe. 579x

Reklama dzwignia handlu

Gospodynie domu a pasywny bilans handlowy!

Jeżeli przez dłuższy czas przywóz towarów zagranicznych przewyższa wywóz wyrobów krajowych wielomilionowo, wówczas dochody i oszczędności Szanownej Pani narazone są na niebezpieczeństwo dewaluacji. Każde podwyższenie cen daje się we znaki szczególnie oszczędnym gospodyniom domu, a jednak tylko one tutaj pomóc mogą, gdyż one zakupują. Nie kupujcie więc, Szanowne Panie, towarów zagranicznych, skoro możecie otrzymać krajowe, gatunkowo lepsze po cenach niższych. Zagraniczne środki do prania są znacznie droższe i nigdy nie zdołają wyprzedzić takiego wyrobu, jakim jest krajowe mydło marki „Kollontay” znak ochronny „pralka”. Mydło „Kollontay” jest szczytem sztuki rodzimego przemysłu chemicznego, pochodzi z najnowocześniejszej fabryki i zawsze jest lepszym i tańszym. Wystarczy jedyna próba, aby się o tych zaletach przekonać.

Spółnik

do rentownego interesu, z kapitałem 3.000—4.000 dolarów poszukiwany. — Oferty pod „Wysoki zysk” do Biura ogłoszeń Statlera, Kraków, Rynek 8. 585er

NAPRAWA DYWANÓW. Dywany perskie kilimy do naprawy przyjmie „Dywan” Tkalinia dywanów, kilimów: Kraków—Podgórze, Kingi 9 tramwaj 3. Poleca dywany, kilimy. Ceny bez konkurencyjne. Telef. Nr. 1609. 2051sse

ZASTĘPCA z branży artykułów gumowych, chirurgicznych, opatrunkowych i galanterii aptecznych u pierwszorzędnej klienteli (apteki, drogerja, perfumeryje, etc.) dobrze zaprowadzony, z dobrimi referencjami, poszukiwany. Zgłoszenia pod „Artykuły gumowe” do Biura Statlera, Kraków, Rynek 8. 571er

Nadszedł wielki transport amerykańskich maszyn do pisania marki

REX VISIBLE

Cena zł. 550.— Do nabycia we firmie: i. V. eissman, Kraków, Berka Josełowicza 19 Telefon Nr. 3182

Dogodne warunki spłaty.